Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Eilandsraad in vergadering bijeen

Morkos zal gedeputeerde Jonkhout vervangen

Bestuur installeert commissie wijziging eilandenregeling

Willemstad. — Gistravond kwam de Eilandsraad van Curaçao in openbare vergadering bijeen ter behandeling van een korte en zakelijke agenda. In een vlot tempo hamerde voorzitter M. P. Gorsira de agendapunten af, zodat ruim één uur na de aanvang van de vergadering de balans kon worden opgemaakt. Deze leverde op een plaatsvervangend gedeputeerde voor de heer J. R. Jonkhout, die — gelijk wij reeds eerder wisten te melden — vandaag met ziekteverlof naar Europa vertrekt. De heer E. J. Morkos (K.V.P.) werd met 16 stemmen uitverkoren om de heer Jonkhout te vervangen. Voorts werden in bedoelde vergadering de vacatures opgeruimd; C. J. Sprockel, gedeputeerde — niet Eilandsraadlid — werd beëdigd als lid van de Raad, evenals de heren E. J. Morkos en Heraclio Henriquez, resp. in de vacatures Ph. B. Römer, Jossy Martina en mevr. E. de Lannoy.

E. J. MORKOS......

Vervangt gedeputeerde Jonkhout

Tijdens de vergadering, die zich **kenmerkte door een prettige sfeer**, werden twee commissies geïnstalleerd, t.w. een commissie, die tot taak krijgt de Eilandenregeling te wijzigen — de Raad deed daartoe destijds een verzoek — en bestaande uit de heren M. P. Gorsira, voorzitter en als leden Ph. B. Everts, E. Morkos, R. Beaujon en de fractie-leider van de NVP, de heer Evertsz.

Ook werd een commissie ingesteld, die de Raad van advies moet dienen terzake de oprichting van een eilandelijke sportbond. In deze commissie hebben zitting: C. J. Sprockel, voorzitter; H. M. Henriquez, D. L. Capriles, Raphael Rosario alsmede de heer Ph. B. Evertsz, leden.

Staande de vergadering werden de heren C. J. Sprockel, E. J. Morkos en H. M. Henriquez, nadat de geloofsbrieven in orde bevonden werden, als lid van de Raad toegelaten en als zodanig beëdigd.

Het voorstel van het Bestuurscollege inzake voor-onderzoek m.b.t. de reorganisatie van Openbare Werken, werd door de Raad aanvaard, nadat de heer Ph. B. Evertsz (C.O.P.) echter inwilliging gevraagd had van een drietal punten.

Hij hoopte nl., dat indien het rapport bepaalde aanbevelingen zou doen, deze ook worden doorgevoerd; voorts dat indien door de reorganisatie personeel zou moeten afvloeien, een en ander zó geregeld kon worden — spr. dacht hierbij aan splitsing van het departement — dat dit personeel in werkverschaffing zou kunnen worden opgevangen.

En tenslotte wees de heer Evertsz er op, dat, indien het rapport zou aandringen op de aanstelling van kaderpersoneel, dat momenteel op Curaçao niet gerecruteerd kan worden, het Bestuurscollege over alle bezwaren zou heenstappen, waarbij NVP's Evertsz nog opmerkte, dat in ieder geval diende voorkomen te worden, dat het uitkomend personeel in vaste dienst wordt genomen.

Gezaghebber Gorsira deeldé mede, dat hij rekening zal houden met de terzake geuite wensen, doch dat hij het prematuur achtte op het nog uit te brengen rapport nu reeds in discussie te brengen.

Het voorstel van het Bestuurscollege werd hierna aangenomen, evenals het voorstel van het Bestuurscollege om ad ƒ 35.000.— een strook gronds aan de Bakkerstraat te kopen.

Hierna nam gezaghebber Gorsira de gelegenheid te baat om woorden van afscheid te richten aan het adres van gedeputeerde J. R. Jonkhout. Mede namens het Bestuurscollege en de Raad wenste hij hem een spoedig algeheel herstel en een spoedig tot weerszíens toe.

Na deze inleiding wenste de voorzitter van de Raad de kwestie van de vervanging aan de orde te stellen. De heer J. R. Isa verzocht echter namens zijn DP-fractie de vergadering te schorsen teneinde zijn fractie in de gelegenheid te stellen zich over deze aangelegenheid te beraden. De heer Jonckheer zeide, dat hij verrast was over dit ineens opgevoerde agendapunt.

HERACLIO HENRIUEZ......
Van R.T.C. naar Eilandsraad

Na de schorsing uitte J. R. Isa principiële bezwaren tegen de gevolgde procedure. Naar zijn mening moet het Bestuurscollege reeds eerder op de hoogte zijn geweest van de vervanging. Voorts wees hij er op, dat niet duidelijk was hoe het salaris geregeld wordt. Spr. wilde in die vervanging, hetgeen een novum genoemd kan worden, geen precedent zien.

De heer Evertsz (NVP) zag de zaak niet zo somber in; hij wees er op, dat nood wet breekt; i.v.m. de behandeling van de begroting is het noodzakelijk dat de open gevallen plaats in het Bestuurscollege zo spoedig mogelijk wordt bezet, waarop de heer Isa repliceerde, dat hij nimmer te kennen heeft gegeven tegen de behandeling van het agendapunt te zijn. Wèl had hij bezwaren tegen de gevolgde procedure. Nadat de voorzitter van de Raad mededeelde, dat het Bestuurscollege niet eerder deze aangelegenheid aan de Raad heeft kunnen voorleggen, en de toezegging deed in den vervolge een herhaling te voorkomen, werd, nadat op een desbetreffende vraag van het lid Isa de naam van E. Morkos als waarnemer werd genoemd, tot stemming overgegaan.

Bij de stemming kreeg Morkos 16, H. M. Henriquez 4 en D. L. Capriles één stem.

Hierna was het woord aan E. Morkos, die dankte voor de tot hem gesproken woorden van welkom en tegelijkertijd voor de woorden, die de voorzitter aan het adres van de scheidende Jossy Martina richtte. Hij verzekerde de Raad, dat hij met inzet van al zijn krachten zich zou beijveren het algemeen welzijn van Curaçao te bevorderen.

Gedeputeerde J. R. Jonkhout bracht dank aan de leden en het Bestuurscollege voor de blijken van sympathie en medeleven gedurende zijn moeilijke tijd ondervonden. In het bijzonder dankte spr. Gezaghebber Gorsira voor de grote steun, die hij van hem heeft mogen ontvangen. Hij hoopte, dat de leden van de Raad, wanneer hij straks terug zou komen, hem weer hetzelfde vertrouwen zouden schenken, opdat hij zijn aandeel zou kunnen blijven leveren aan de verdere opbouw van Curaçao.

De heer Evertsz (NVP) sprak eveneens een sympathiek woord; hij merkte op, dat zijn fractie vaak met de gedeputeerde van gedachte heeft gewisseld over de vraag op welke wijze het belang van Curaçao het best gediend kon worden. Spr. gaf de heer Jonkhout de verzekering, dat zijn fractie het op prijs zou stellen hem spoedig en geheel hersteld in het college terug te zien.

Hiermede was het einde gekomen aan de openbare beraadslagingen en kon de voorzitter, M. P. Gorsira, om 21.05 uur de vergadering sluiten.

Hemd is nader dan de rok

De Vereniging voor Protestants Christelijke Onderwijs stuurde de volgende circulaire rond:

Curaçao, 25 Juni 1954.

Hooggeachte Heer,

Naast de Marnixschool op Rio Canario staat een moderne Kleuterschool, welke door 70 kinderen wordt bezocht.

Met de bouw en inrichting was een bedrag van ƒ 25.000.— gemoeid. Hiervoor wordt van Gouvernementswege geen subsidie verleend. Er werd reeds een bedrag van ƒ 15.000,— bijeengebracht, zodat er nog een tekort is van ƒ 10.000,—.

Teneinde dit te overtuigen, wordt op 2, 3 en 4 September as. op het schoolterrein een fair georganiseerd.

Het Schoolbesttuur zou het zeer op prijs stellen, als U hieraan ook Uw medewerking zoudt willen verlenen.

Binnenkort zullen wij zo vrij zijn, ons persoonlijk tot U te wenden, in de hoop een gunstig antwoord te mogen ontvangen.

De brief illustreert weer eens levendig de gapende lacune welke nog steeds in onze onderwijswetgeving bestaat: het ontbreken van financiële gelijkstelling voor het voorbereidend onderwijs.

Gegeven dit gemis is het natuurlijk alleszins redelijk en toe te juichen, dat deze Vereniging genoemde poging in het werk stelt om op de basis van particulier initiatief aan de benodigde fondsen te komen, maar het moet ons van het hart, dat deze circulaire ons ook aanleiding gaf tot het optrekken van onze wenkbrauwen.

Het mag immers wel als vaststaande worden aangenomen, dat velen onder degenen aan wie deze brief geadresseerd werd, katholiek zullen zijn zodat wij hier de merkwaardig figuur aanschouwen dat zij gevraagd worden een Protestantse Kleuterschool te steunen, terwijl de Katholieke Fröbelscholen — talrijker als zij zijn — met veel groter moeilijkheden te kampen hebben op dit zelfde gebied.

Ter illustratie van wat wij bevoelen, moge het volgende dienen. Al de Kathieke Fröbelscholen die tot un toe hun poorten openden voor een immer groeiend aantal kleuters, werden gebouwd en bekostigd door de Eerw. Zusters van Roozendaal in Schijndel. Dat zij dit werk nimmer half gedaan hebben, kan een bezoek aan de prachtige — up to date — scholen leren, en dat de resultaten van hun onderwijs overtuigend zijn, heeft het charmante Kleuter-spel „Bernadette", dat onlangs in de Fröbelschool van het Martinnuscollege werd opgevoerd ten overvloede bevestigen. Dat zulke resultaten niet betaald kunnen worden zonder een steeds groeiende last van enorme uitgaven is eveneens duidelijk.

Dit was het verleden en het heden betreft. Maar nu de toekomst.

Per 1 September a.s. komt er op Janwé een Kleuterschool klaar, die alleen wat de bouw betreft fl. 20.000.— gekost heeft aan de Eerw. Zusters van Schijndel.

Dringend gebouwd moeten worden:
een bewaarschool bij het Coromoto-college op Mundo Nobo;
een bewaarschool bij de St. Elisabeth-school op Charo;
een bewaarschool bij de Meisjes-Mulo op Groot Kwartier;
een bewaarschool bij de G.L.O.B.-school voor meisjes op Gr. Kwartier.

Vier bewaarscholen dus op korte termijn. Het moge aan een ieder in het algemeen en aan ons katholiek bevolkingsdeel in het bijzonder duidelijk zijn, dat hier geholpen MOET worden, hetzij door het Gouvernement, of indien en zolang dit in gebreke blijft, dan deze bevolking zelf.

Om dit laatste te verwerkelijken werd onlangs van katholieke zijde een „Scholenfonds" opgericht, dat nog dit jaar gelden bijeen zal moeten brengen, om tenminste de bouw van bovengenoemde vier Fröbelscholen te kunnen beginnen.

Nogmaals: het is zonder de minste twijfel het goed recht van een Protestantse Schoolvereniging pogingen in het werk te stellen om aan de voor haar onderwijs benodigde fondsen te komen. Doch anderzijds is het eveneens goed recht de Katholieken er op te wijzen, dat in eigen kring grotere noden van gelijke aard bestaan en hen te herineren aan het bekende spreekwoord:

„Het hemd is nader dan de rok"

Recht tot het Hart

— Als ik een goed boek lees, zou ik willen, dat het leven drie duizend jaar duurde (Emerson).

Charles Eyck in zijn atelier te Limmel bij Maastricht. Hier is hij bezig met het tegeltableau voor het St. Elisabeth Gasthuis.

Charles Eyck voltooit tegel - tableau voor Elisabeth Ziekenhuis

Willemstad. — Dezer dagen zal vanuit Holland verscheept worden het negen meter hoge tegel- tableau, dat binnenkort zal worden aangebracht tegen de buitenmuur van het St. Elisabeth Gasthuis tussen de Röntgen-afdeling en de nieuwe Mannen-afdeling. Het tableau beslaat een oppervlakte van 36 vierkante meter en zal uit ruim zevenhonderd tegels bestaan. Het stelt voor de H. Elisabeth van Thuringen en vormt een der grote opdrachten, die aan de kunstenaar Charles Eyck tijdens zijn verblijf op Curaçao is verleend.

Charles Eyck arbeidt in een nieuw atelier in Limmel, een dorpje bij Maastricht, de hoofdstad van de Zuidelijke Nederlandse provincie. Hij bedrijft thans de „klein-kunst" en vervaardigd wandbordjes, asbakjes, kinderkopjes, tegeltjes en al die snuisterijen waarmede men zijn woonkamer kan opsieren. Natuurlijk verwaarloost hij zijn „grote" werk daarbij niet. Maar ook een groot kunstenaar kan zich lang niet altijd aan de arbeid geven, die hem het best ligt en waartoe hij zich het meest voelt aangetrokken. Hij moet tenstlotte ook leven. En wanneer er op een gegeven moment veel vraag is naar kleinkunst, dan mag hij de gelegenheid niet laten voorbijgaan, hiervan te profiteren.

„Vingeroefeningen" noemt Eyck het zelf. Hoe hij die kleinkunst bedrijft, laat de foto zien. En ook hoe het tegeltableau voor het Curaçaose ziekenhuis onder zijn handen groeide.

Curacaose mannen gaan Maria eren

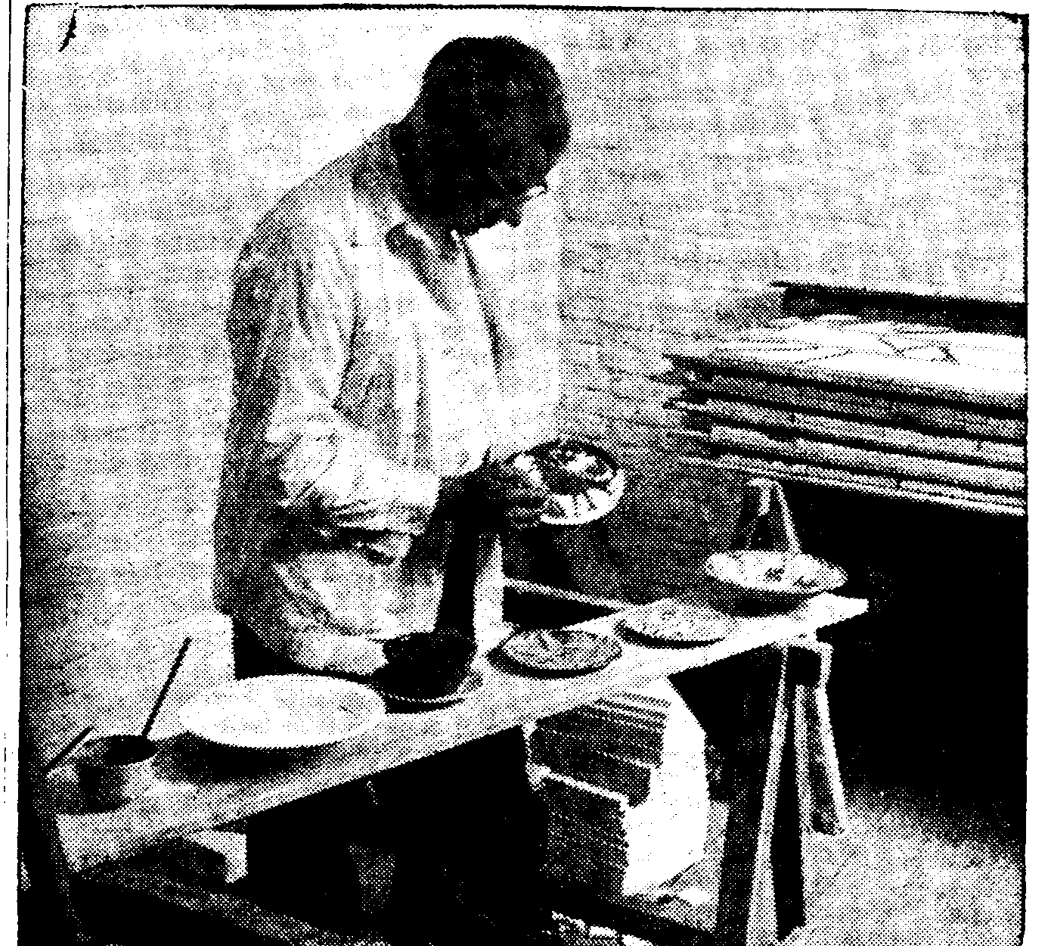
Voor het eerst een nachtmis als slot van Stille Omgang

Willemstad. — Op 15 Augustus e.k. feest van Maria Hemelvart, zal op Curaçao voor de eeste maal een H. Mis om 1 uur des nachts worden opgedragen in de pro-kathedrale kerk van St. Anna. Deze H. Mis, die alleen toegankelijk is voor mannen, zal worden voorafgegaan door een bede — en boete — tocht. Zowel vanuit Wishi als van Steenrijk zullen drommen mannen biddend naar het centrum van de stad optrekken. Onderweg zulen zij, die vanuit Wishi komen, een bezoek brengen aan de kerken van Coromoto en San Mateo, terwijl zij die in Steenrijk bijeenkomen onderweg de kerk van Pietermaaj zullen bezoeken.

Op 22 Augustus, feest van het Onbevlekte Hart van Maria, zullen de vrouwen een grootse Maria-manifestatie houden. Er zal een Plechtig Lof gehouden worden, warbij de vrouwen van alle Curaçaose parochies tegenwoordig zullen zijn.

Curacaos elftal naar Suriname

Willemstad. — Het Nederlands elftal is onderweg naar Suriname. De volgende maand gaat het Curaçaos elftal om daar enige wedstrijden te spelen. Als voorlopige datum is vastgesteld 28 Augustus as. De heer Mordy Maduro, voorzitter van de C.V.B., kon ons echter de samenstelling van het elftal nog niet mededelen. Waarschijnlijk worden drie wedstrijden gespeeld.

„Vingeroefeningen" schreef Eyck op de achterzijde van dit plaatje. Inderdaad: vingeroefeningen en nauwelijks meer. Maar zelfs een groot kunstenaar moet zich om wille van den brode wel eens met de kleinkunst bezig houden.

Curacao neemt afscheid van Oranje op Chobolobo

Hopster en Brunt ere-lid van de C.V.B.

Chobolobo. — Het bezoek van het Nederlandse Bondselftal aan de Antillen heeft gisteren een waardig einde gehad. In Chobolobo werd een feestavond georganiseerd, die het hoogtepunt vormde van het verblijf der Nederlanders op Curaçao. In verband met het bezoek aan de wnd. Gouverneur, gisteren aan de vooravond gebracht, is het later geworden dan men gedacht had. Tien voor tien zette de band Conjuncto Cristal het Wilhelmus en "Nos Tera" in, waarna C.V.B.-voorzitter Mordy Maduro een toespraak hield. Hij zeide, dat nu men aan de vooravond staat van het vertrek van de Nederlandse ploeg, het hem speet dat de gasten niet langer in ons midden konden vertoeven.

Aan de voorzitter van de Staten der Nederlandse Antillen viel gisteravond tijdens de C.V.B. receptie de eer te beurt om de prachtige bekers, beschikbaar gesteld door de Fa.'s De Gouden Beker en J.A.J. Sprock, aan de captain van het Curaçaose Elftal, Matrona uit te reiken. Op de achtergrond zien wij de heren Mordy Maduro en Dennert.

„Gij hebt ons aller harten gewonnen, zowel van Aruba als van Curaçao," verklaarde Mordy Maduro, die verder zeide dat het hem speet dat hij niet meer voor de gasten had kunnen doen. Door de uitwisseling van het elftal zijn de (sport) banden tussen Nederland en de Antillen weer verstevigd, de C.V.B. heeft niet zonder succes haar pogingen om het Bondselftal hier te laten komen bekroond gezien. Spreker hoopte dat de Bonds-gasten aan de thuisblijvers hun indrukken over de Antillen zullen vertellen, al keren zij niet met een overwinning huiswaarts, zij hebben toch een goede partij voetbal gegeven. Er moet nu eenmaal altijd een overwinnaar en een overwonnene zijn.

De C.V.B.-voorzitter wenste verder dat hij spoedig de banden tussen Curaçao en Nederland nog meer kan verstevigen door met het Curaçaose Elftal een bezoek te brengen aan de Lage landen. op de Nederlandse ploeg.

Vervolgens werden de heren Ir. Hopster en L. Brunt tot ere-lid van de C.V.B. benoemd, zoals besloten op de Buitengewone Algemene Ledenvergadering van 22 Juli j.l. Een prachtige oorkonde, vervaardigd door de heer J.C. Pietersz, werd de heren aangeboden, waarop met gouden letters staat dat „als blijk van hoge waardering voor de heer Hopster" en „als blijk van waardering en erkentelijkheid voor de

(Vervolg op pagina 5)

De Koreaanse kwestie

Gezamenlijke verklaring van Eisenhower en Rhee

Washington. — De presidenten Eisenhower en Rhee hebben gisteren in een gezamenlijk communiqué verklaard, uitgegeven na een bespreking van vijf dagen in Washington, dat zij van plan zijn voort te gaan op de weg naar een verenigd, democratisch en onafhankelijk Korea, in overeenstemming met het Handvest van de Verenigde Naties en de resoluties van de Algemene Vergadering der V.N. over Korea. De Zuidkoreaanse en Amerikaanse adviseurs zullen de reeks besprekingen te Washington voortzetten om details nader uit te werken.

Daar men er tijdens de conferentie te Genève niet in geslaagd is een oplossing te vinden voor de Koreaanse kwestie, hebben de presidenten het ook gehad over de wijze, waarop voortgegaan kan worden hier naar te streven — aldus het communqué.

Bakje troost waarschijnlijk goedkoper

Washington. — De Amerikaanse Federal Trade Commission, die een onderzoek heeft ingesteld naar de scherpe prijsstijging van koffie, schrijft deze stijging toe aan speculatie door Brazilianen en Amerikanen. Verwacht wordt, dat het koffieverbruik in West-Europa zal dalen als gevolg van de prijsstijging. Nu de productie toeneemt en het verbruik daalt, meent de commissie, dat de vooruitzichten wijzen op een lagere koffieprijs, afgezien van mogelijke ernstige schade aan de oogst en mits vraag en aanbod zich vrij kunnen ontwikkelen.

Wat gebeurt er met Kl. Santa Martha

Restauratie of verkopen?

Willemstad. — De IIe afdeling van de Eilandsraad heeft een verslag het licht doen zien op de verkoop van het Landhuis Kl. S. Martha, dat het Bestuurscollege van Curaçao in de verkoop wenst te brengen. In het verslag maakt de tweede afdeling van de Eilandsraad op, dat er enige jaren geleden een geding was tussen de huurder van Klein Sta. Martha en de Overheid, waarbij het landhuis plus een stuk grond door een commissie van taxateurs werd geschat op een zeer groot bedrag.

Dat dit landhuis en de daaromheen gelegen grond, welke hiervan deel uitmaken na door de dienst van Openbare Werken geschat wordt op f. 8.000.— à f. 10.000.— is bevreemdend. Ten aanzien van de reparatie kan worden gezegd dat de muren van dit landhuis intact zijn, zodat alleen het houtwerk gerepareerd moet worden, plus nog eventueel andere reparaties van binnen en buiten. Het is in de praktijk gebleken dat de overheid terreinen nodig heeft op verschillende delen van het eiland. Het kan best gebeuren, dat men later juist in deze buurt een stuk grond nodig heeft, dat men dan van anderen tegen een hoge prijs moet kopen.

Om deze redenen wil men het Bestuurscollege in overweging geven dit landhuis en grond niet te verkopen. Met geringe kosten kan het huis geschikt worden gemaakt, zodat het gebruikt kan worden voor kantoor van de Domeinbeheerder, de opzichter en misschien nog andere instanties.

Een gedeelte daarvan kan worden afgestaan aan de jeugd in het 3de District, waarvoor reeds een verzoek is ingediend.

Bovendien, wordt opgemerkt dat het de gedragslijn van het Bestuurscollege is, om in 't algemeen geen domeingronden te verkopen.

Een aantal andere leden bracht naar voren dat zij zich geheel kunnen verenigen met het voorstel van het Bestuurscollege tot verkoop van het Landhuis. Ook zij achten het onverantwoord het bedrag van f. 32.000.— uit te geven voor reparatie van het gebouw.

De leden, eerst aan het woord handhaafden hun standpunt en stelden voor om een kostenraming te laten maken door een particuliere bouwmaatschappij. Tevens geven deze leden het Bestuurscollege in overweging de mogelijkheid tot het geven van een andere bestemming aan dit huis onder het oog te zien.

Ter kennis van de Afdeling werd nog gebracht, dat intussen een verzoek was ingekomen van de stichting Monumentenzorg om het landhuis te ontvangen, doch het Bestuurscollege heeft zich nog niet uitgesproken over dit verzoek.

Naar aanleiding hiervan wenst een der leden te vernemen voor welke doeleinden genoemde stichting het gebouw wenst te gebruiken.

Andere leden verklaarden geen bezwaar te hebben tegen verkoop van het landhuis, doch wat betreft het verzoek van de stichting wensen zij hun standpunt voor te behouden.

Zusters van Bethanië komen binnenkort

Willemstad. — Op 9 September as. hopen met de „Boskoop" uit Nederland naar Aruba te vertrekken vijf Zusters Dominicanessen van Bethanië, en wel:

Zuster M. Beatrys, Zr M. Imelda, Zr M. Parvula, Zr M. Theodora en Zr M. Hedwig.

In November d.a.v. zullen per vliegtuig volgen **Zuster Marie José** en **Zr M. Dolorosa**, van welke één eerst in het Internaats-opvoedingsexamen B. moet afleggen.

De zeven genoemde Zusters zijn, gelijk bekend, bestemd voor het meisjes-opvoedingsinstituut „Imeldahof" te Noord.

Met hetzelfde vliegtuig van November zullen meereizen de Algemene Overste der Zusters **Zr M. Imelda** en **Moeder M. Magdalena**, ter bijwoning van de plechtige inwijding van genoemd tehuis.

Zij hopen echter van dezelfde gelegenheid gebruik te maken om tot een definitieve beslissing te komen inzake het Gouvernements Opvoedings Gesticht voor Meisjes op Curaçao, dat blijkens de jongste Begrotingsdebatten wel de aandacht van de Regering heeft, maar waarover zij desondanks nog steeds geen besluit heeft kunnen nemen.

De Gele koorts muskiet lacht

Willemstad. — De resultaten van de bestrijding van de gele koorts muskiet zijn tot nu toe ver beneden de verwachting gebleven. Teneinde tegen onwilligen te kunnen optreden is een wettelijke regeling aanhangig gemaakt. In overleg met en op advies van de Pan American Sanitary Organization zal, nadat de bedoelde wettelijke bepalingen van kracht zijn geworden, de campagne met aanzienlijk verhoogde intensiteit worden voortgezet, waardoor binnen twee jaren volledig resultaat kan worden verwacht.

Tweede arts nodig op Rustoord

Willemstad. — Bij het huidige aantal verpleegden in het Krankzinnigengesticht (± 390) is de taak van de geneesheer-directeur, tevens hoofd van het Gouvernements Opvoedingsgesticht, zodanig omvangrijk geworden, dat een tweede arts (Nederlands diploma) noodzakelijk is. Het ligt in de bedoeling dat de tweede arts de geneesheer-directeur zal ontlasten van de behandeling van de krankzinnigen, die tevens lijdende zijn aan lichamelijke ziekten en deze bovendien hulp verschaft bij de behandeling van krankzinnigheid. (Begr. '55)

Verbouwing Fort Amsterdam

Willemstad. — Op de Landsbegroting 1955 paraisseert een post ad f. 250.000. zijnde de eerste termijn die nodig is, om het de verbouwing in het Fort Amsterdam te kunnen beginnen.

Startbaan Bonaire

Willemstad. — Op de landsbegroting 1955 staat een bedrag vermeld ad fl 550.000.— bestemd voor de aanleg van een nieuwe startbaan op Bonaire.

Een ander bedrag

Willemstad. — In de aanbestedingscijfers voor het bouwen van een vierklassige uitbreiding aan de R.K. Meisjesschool te Groot Kwartier schreven wij abusievelijk, dat het bouwbedrijf **J. G. Vorst** had ingeschreven voor *f* 31.850.—; dit had moeten zijn *f* 61.850.—.

Ter verduidelijking

Willemstad. — Gisteren publicerden wij een artikel waarin wij de activiteiten van het Cultureel Centrum Curaçao belichtten i.v.m. het vertonen van films voor de jeugd. In het bijzonder brachten wij woorden van waardering aan het adres van de heer Henk Dennert, de onlangs benoemde administrateur van het C.C.C.

Door een technische fout werd dit gedeelte onder een ander bericht geplaatst, zodat wij ter verduidelijking de bedoelde passus nogmaals laten volgen. Wij schreven n.l.

Het initiatief van het Cultureel Centrum Curaçao juichen wij van harte toe, met belangstelling noteren wij in deze de activiteiten van de onlangs benoemde administrateur Henk Dennert, die zijn gezonde ideeën in stimulerende activiteiten omzet. Er waait, nu een figuur als Henk Dennert is aangesteld, een frisse wind, die veel belooft voor de toekomst.

Het weer

Max. temp. 32 C (89.6 F), min. 25.8 C (78.4 F) en gem. 28.4 C (83.1 F). Max. wind 21, min. 3 en gem. 12 knopen. Vochtigheid 73%. Neerslag sporen. Helder 7, licht bewolkt 12 en bewolkt 5 uren.

Dr. Rens sprak voor Surinamers

J.P.F.-Club. — Gisteravond sprak de hr. L. Rens, Dr. in de Engelse taal en Letterkunde, voor een klein gehoor in J.P.F.-Club. Dr. Rens sprak over enkele Culturele problemen in verband met de opbouw van Suriname.

Dit onderwerp, in de leerrijke vorm van een causerie gegoten, verdiende om de ernst ervan zeker een grotere belangstelling, want zoals Dr. Rens zeide; bracht hij zijn landgenoten een boodschap, die meer dan ooit een gewillig oor nodig heeft in het bijzonder thans Suriname in staat van opbloei verkeert.

Het grootste probleem, aldus Dr. Rens, waarmede Suriname heeft de wortelen, is „het cultuur- en taalprobleem. Hoe komt Suriname met zijn heterogene bevolking aan een eigen, een nationale cultuur? Hoe komt Suriname aan een eigen taal?

In Suriname is de laatste jaren de opvatting gerijpt, dat het de enteits waard is het land tot grote bloei te brengen, en de bevolkingsgraven tot een hechte eenheid te bundelen.

Spreker noemde de „raciale menging" het beste middel tot de eenwording van het volk.

De heer Rens bracht zijn luisteraars het idee bij, dat er voor de Surinamers van heden een groot terrein braak ligt, en dat de bestaande krablemen alleen door intensieve arbeid en hechte samenwerking tot een oplossing kunnen worden gebracht.

De aanwezigen waren dankbaar voor de woorden van Dr. Rens die hard maar eerlijk waren.

De hr. Th. Simoons, Voorzitter van de J.P.F., die de spreker had ingeleid, bracht hem op het einde van de causerie ook hartelijk dank voor zijn leerrijke toespraak.

Van de gelegenheid tot vragen stelle werd ruimschoots gebruik gemaakt. Dr. Rens, wiens bekende proefschrift waarschijnlijk volgend jaar in de Nederlandse taal zal verschijnen, dat eenieder daarvan kennis kan nemen, vertrok vandaag weder naar zijn geboorteland. Hij vertoefde voor enkele dagen op ons eiland in zijn hoedanigheid van voorzitter van de examencommissie terafneming van de examens voor het diploma Engels-A. Het werk der candidaten werd vroeger voor beoordeling naar Nederland gezonden. De candidaten die daarvoor in aanmerking kwamen, werden daarna opgeroepen voor het mondeling examen in Nederland. Curaçao heeft getracht gedaan te krijgen het examen zelf te mogen afnemen, docht dit is steeds afgewezen. De betrokken instantes hebben echter beslist, dat het examen ter plaatse kan worden afgenomen, als Dr. L. Rens zou optreden als voorzitter der examen-commissie. Deze uitverkiezing mag voor Dr. Rens, die Surinamer van geboorte is wel een onderscheiding genoemd worden.

v.d. Meer en Lioni naar Nederland

Willemstad. — Hedenmiddag om vier uur vertrekken met het Holland-vliegtuig naar Nederland de Consul van de C.V.B. in Nederland, de heer Lioni en de scheidsrechter Karel van der Meer. De consul gaat niet mee naar Suriname, evenmin als de heer van der Meer die in Suriname niet behoeft te fluiten. De Surinaamse Voetbal heeft namelijk een scheidsrechter uit Trinidad laten overkomen voor de ontmoeting Suriname-Nederland.

Een verheugend teken is, dat de jeugd van haar belangstelling doet blijken voor de foto wedstrijden. Enkele kinderen kijken met belangstelling naar de inzendingen zo mooi te kunnen maken.

Strafgevangenis gaat 1½ millioen kosten

Willemstad. — Als tweede termijn voor de bouw van de nieuwe Strafgevangenis en Huis van Bewaring op Curaçao wordt een crediet ten bedrage van f. 654.250.— opgebracht.

Verdeeld over de begroting 1954 en 1955 zal een bedrag van f. 900 000.— beschikbaar zijn, zijnde het totaalbedrag hetwelk naar schatting gedurende de genoemde jaren kan worden verwerkt.

Volgens de aan de Staten overgelegde plannen, welke alsnog een onderwerp van gedachtenwisseling tussen de Staten en de Regering zullen uitmaken, worden de bouwkosten van de in genoemde plannen geprojecteerde inrichting geraamd op in totaal f. 1.422.000.—, zodat, indien het project wordt goedgekeurd, op de begroting 1956 nog een derde tevens laatste termijn ten bedrage van f. 522.000.— zal worden aangevraagd. De totale inrichtingskosten zullen naar schatting f. 80.000.— bedragen, waarvan thans een 1ste termijn wordt opgebracht. Bij de raming is er rekening mede gehouden, dat het benodigde meubilair zoveel mogelijk in de werkplaatsen van de bestaande gevangenis zal worden vervaardigd.

VAN HET FILMDOEK

Huracan Smith

Wanneer wij het programma dat *Cinelandia* ons biedt, eens bekijken, dan komen wij tot de ontdekking dat ook dit theater een bezoek waard is. Yvonne de Carlo, temidden van een aantal bandieten en zeelieden, trekt er met haar vader en vriend op uit om een schat, dat afkomstig is van een gestolen schip te gaan zoeken. Deze schat namelijk ligt ergens in de Zuidzee op een eiland begraven en slechts een persoon weet waar, namelijk Huracan Smith. In deze film zien wij hoe Huracan tezamen met een stel andere bandieten, een schip overmeesteren. Tijdens de reis van Australië naar Dakaru wordt Yvonne meegesleept door de drums van enkele South Seaeilanders, die tot de bemanning behoren. Daar zij zelf ook afkomstig is van de South Sea eilanden, komt de oude drang in haar boven en begint zij te dansen, daarbij het lied van de South Sea zingend. Het wordt een exotische dans die ruw wordt gestopt door de vriend (James Craigh), waar Yvonne weinig terug heeft. Zij voelt zich meer aangetrokken tot Huracan Smith, die in een spannende strijd met een haai, overwinnaar wordt. De laatste momenten brengen ons een bloedbad, waarvan slechts de hoofdpersonen overblijven. De schat wordt echter waardeloos voor Huracan, die liever met Yvonne zijn tijd doorbrengt.

Behoudens enkele fragmenten houdt „Huracan Smith" het toeschouwend publiek in spanning tot het einde.

Mogambo

WEST-END brengt ons een triller van het oerwoud, „Mogambo". In deze film haalt Clark Gable heel wat gevaarlijke stukjes uit. In de oerwouden van Afrika vecht Gable om wilde dieren te vangen daarentegen strijden twee aantrekkelijke vrouwtjes weer om hem te vangen. De jager wordt gejaagd in deze film. De verwikkelingen eindigen tenslotte in een overwinning van...... (gaat dit zelf maar eens zien).

Ook in deze film ontbreken romance en spanning niet.

AIDA

In *Roxy* draait dit week-end de opera film „Aida". Een zeer gelukkige keuze. De muzikale en vocale interpretaties worden resp. verzorgd door het beroemde Italiaanse orkest onder leiding van Guiseppe Morelli met in de hoofdrollen Sophia Loren, Luciano Maxwell, Lois Maxwell en Luciano della Marra. En wat dat betekent, zullen de kenners wel begrijpen.

Bijzonder in de film „Aida" zijn wel de balletten van de gevierde balletgroep van het Opera Theater van Rome, dit is hoogstaande balletkunst en een intergrerend onderdeel van deze film. Liefhebbers van goede operamuziek kunnen wij van harte aanbevelen de gelegenheid aan te grijpen deze pracht kleuren-film te gaan zien.

Het verhaal „Aida" heeft beslist geen happy-ending, ook al vormt de veredeling van de liefde tot opofferingsgezindheid de achtergrond van dit romantische verhaal.

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 9 in en 7 uit; tankschepen 11 in en 12 uit; zeilschepen 7 in en 6 uit. Passagiers landend 51, vertrokken 14 en doorgaand 25.

Hato: Vliegtuigen 10 in en 11 uit. Passagiers landend 92, vertrokken 31 en doorgaand 40.

Blue Ocean nr Cristobal, **Martin Bakker** v Antwerpen nr Cristobal, **Katingo** nr Liverpool, **Bolivar** nr Las Piedras, **Norinda** nr Aruba, **Novelist** v Santa Lucia, **Breda** v Cristobal, **Novelist** nr Carthagena, **Buffalo** v Europa, **Boskoop** v Aruba, **Breda** nr Tampa.

Het verkeer

Willemstad. — De verkeerspolitie meldde ons, dat gisteren een lichte aanrijding en een verkeersongeval op de Santa Rosaweg (de „Amigoe" berichtte dit ongeval in haar editie van gisteren) door haar afdeling in behandeling zijn genomen.

Foto expositie

Jeugdinzendingen staan op hoog peil

Willemstad. — Gisteren stond het Cultuurcentrum in het teken van de onder auspiciën van de Curaçaose Camera Club georganiseerde expositie van foto's van Antilliaanse bodem, uitgebreid met een keur collectie Amerikaanse foto's van „Photography". Bij de expositie is nog een dertigtal inzendingen gevoegd uit de in het kader van El Globo's uitgeschreven fotowedstrijd voor de jeugd.

Over de expositie en de geprojecteerde slides schreven wij reeds in onze editie van Maandag jl., zodat wij ons ontslagen mogen achten van een bespreking.

Meer bijzondere aandacht vragen wij voor een dertigtal foto's, ingezonden in het kader van de door „El Globo" georganiseerde foto-jeugdwedstrijd.

Deze foto's, die door onze jeugd gemaakt zijn, verdienen onze grote bewondering en waardering. De inzendingen staan op een hoog peil en houden een belofte in voor de toekomst. Temeer, daar het overgrote deel der inzenders een eenvoudig apparaat (box) hebben gebruikt.

Fred Fischer, voorzitter van de Curaçaose Camera Club, kan terugblikken op succes. In het Cultuurcentrum, waar momenteel de expositie van fotowerken te bewonderen is, was het succes even groot als vorige week in de Societeit Asiento (foto W. Pin.)

Tegen 9 uur heette de heer Cecile Delvalle de aanwezigen van harte welkom; hij constateerde, dat de opkomst van belangstellenden niet zo groot was, doch dit behoeft geen verwondering te wekken, indien men bedenkt, dat een week tevoren dezelfde expositie in de Sociëteit Asiento een record-aantal bezoekers heeft getrokken.

Spr. maakte er gewag van, dat het aantal inzendingen van de jeugd is teruggelopen, doch aan de andere kant staan de inzendingen op een hoger peil, hetgeen een ieder, die de fotografie beoefent, tot voldoening stemt.

Nadat de heer Delvalle de hoop had uitgesproken, dat het aantal inzendingen bij een volgende jeugd-fotowedstrijd zal toenemen, reikte hij vervolgens de prijzen uit aan de prijswinnaars. Met een sympathiek woord wenste de heer Cecile Delvalle de prijswinnaars van harte geluk met de behaalde resultaten.

Een hartelijk applaus moesten de prijswinnaars Tinke Lemmens, Feenstra en Mikel Gorsira in ontvangst nemen, het was ook keurig werk dat deze fotografen in spé hebben geleverd.

De heer Fred Fischer, voorzitter van de Curaçaose Camera Club, accentueerde in een kort woord, dat de Curaçaose Camera Club met gepaste trots kan terugzien op de expositie die in het openbaar is vertoond. Dat de expositie in zo'n royale opzet kon worden gehouden, dankte spr. op de allereerste plaats aan de heer Delvalle, dank zij diens sympathieke bemiddeling een groot aantal Amerikaanse inzendingen kon worden geëxposeerd.

Tevens was spr. verheugd over het groot aantal bezoekers, dat de expositie reeds bezocht heeft, temeer was hiertoe reden van blijdschap, daar een ieder uit eigen beweging de tentoonstelling heeft bezocht, zonder dat het nodig bleek daaraan een intensieve propaganda-actie te doen voorafgaan.

Hierna wierpen de stralenbundels de wondere kleuren van de slides op het witte doek, na afloop waarvan een hartelijk applaus volgde als bewijs, dat de aanwezigen het gebodene naar waarde wisten te taxeren.

Nieuwe klokken voor Coromoto

Willemstad. — In de kerk van O. L. Vrouw van Coromoto staan drie gloednieuwe bronzen klokken op het altaar, de dag van hun wijding te wachten, om daarna hun opwekkende taak in de toren te beginnen.

Die dag van hun wijding is Zondag as. Tijdens het lof des avonds om 19 uur, zal door de Zeer Eerw. Pastoor B. Roghmans Gods zegen afgesmeekt worden over hun schone taak en zal de wijding der H. Kerk hen voor goed maken tot monden des hemels.

De grootste klok, die 200 kilo weegt, draagt in het Papiament het opschrift: **„Ik heet O. L. Vrouw van Coromoto, Patrones van deze parochie".**

De tweede zegt: **„Ik werd geboren in het Mariale Jaar 1954 mét de luisterrijke nam: Onbevlekte Ontvangenis".**

En op de derde: **„Ik ben Pius X, ter gelegenheid van de Heiligverklaring van de Heilige Vader".**

Wij wensen de Pastoor geluk met zijn kostbare aanwinst en met hem zijn parochianen, die, naast enkele verborgen gevers, een groot deel van de kosten bijeen brachten.

De klokken tenslotte wensen wij toe: een vruchtbare vervulling van hun taak!

Baseball

Willemstd. — Morgenochtend wordt in het Rifstadion weer baseball gespeeld. De beide clubs Unidos en Sithoc komen tegen elkaar uit. Het kan een mooie wedstrijd worden.

Nederlandse voetballers naar Suriname vertrokken

Dr. Albert Plesmanluchthaven. — Hedenochtend om 9.50 uur is het Nederlandse voetbalgezelschap met de C.V.A. Aruba, een Convair (K.L.M.) naar Suriname vertrokken. Er waren vele vrienden en kennissen naar het vliegveld gekomen om de vertrekkenden een laatste groet te brengen. Verschillende bestuursleden van de C.V.B. waren aanwezig, alsmede enkele bestuursleden van Curaçaose Sportverenigingen. De Civiele Dienst van de K.L.M. kwam nog met een zeer aardig en orgineel geschenk, namelijk een grote suikertaart in de vorm van een voetbal waarop een kroontje. En zo is dan weer een einde gekomen aan het bezoek van de Nederlandse voetballers aan de Antillen. Zij laten hier vele vrienden, achter. Wij wensen hen een goede reis naar Suriname en hopen dat zij daar een „goede partij voetbal" zullen spelen.

Geslaagd

Willemstad. — Gedeputeerde E. J. Rozendaal maakte ons na het einde van de Raadsvergadering deelgenoot van een heugelijke tijding. Zijn zoon Frank is nl. gisteren te Amsterdam geslaagd voor de acte L.O. Engels. Aan Frank en zijn charmante ouders, mashá pabien.

HAITIAANSE REGERING AFGETREDEN

Port-au-Prince — **De regering van Haiti is afgetreden.** President Magloire heeft zich belast met de vorming van een nieuwe regering.

Koninklijke sleep onder auto-wiel

En hier is dan het plaatje van wat er dezer dagen in Amsterdam gebeurde, toen Koningin Juliana en President Coty van Frankrijk een bezoek brachten aan het Rijksmuseum. Aanstonds nadat de beide staatshoofden uit hun auto waren gestapt, wilde de chauffeur de wagen snel laten optrekken om plaats te maken voor de tweede auto met mevr. Coty en Prins Bernhard. Maar toen riep de Koningin hem toe: „Rijdt u even terug, u staat op mijn sleep." Onmiddellijk schakelde de chauffeur achteruit, en een stuk van de sleep, dat onder het achterwiel was bekneld geraakt, kon zonder schade door de Koningin worden opgenomen.

Ierse katholieke universiteit herdenkt John Henry Newman

Lijdensweg van de man van de Oxford-Movement

„Het zou een grote slag zijn voor de universiteit wanneer men Newman bisschop maakte”

John Henry Newman in de kracht van zijn leven.

Universiteiten van vele landen zonden hun vertegenwoordigers naar Dublin, om daar aanwezig te zijn bij de plechtige viering van het feit, dat de Katholieke Universiteit van Dublin honderd jaar geleden geopend werd door John Henry Newman.

Dit bericht in de Engelse katholieke couranten roept verschillende gedachten en herinneringen op in verband met Kardinaal Newman.

Want, terwijl heel de geschiedenis van deze Universiteit een echte lijdensgeschiedenis is, was zij dit vooral voor de man, die de Oxford Movement op touw had gezet en nog maar kort te voren tot het Katholicisme was overgegaan.

Reeds in 1851 werd Newman door een Ierse Bisschop, Mgr. Cullen, gepolst, of hij het pionierswerk op zich zou willen nemen en het Rectorschap wilde aanvaarden. Het was een moeilijke tijd voor Ierland. De bevolking leed nog onder de gevolgen van de hongersnood en streed voor een weinig meer vrijheid en onafhankelijkheid. Maar er mocht niet worden getalmd.

De Engelsen hadden namelijk enkele neutrale Universiteiten in Ierland opgericht en Rome zag daarin een groot gevaar.

Newman had in principe toegestemd, maar met een bang hart. Hij beloofde belangstelling te wekken door lezingen te houden in Dublin. Maar al spoedig kwam hij er achter, dat er onder de 28 Ierse bisschoppen vele waren, die aarzelden, omdat zij de juistheid van de wens van Rome niet konden inzien. Ze meenden, dat een compromis met de Staatsuniversiteiten een veel geschiktere oplossing was. Ze betwijfelden, of de Ierse Katholieken wel rijp waren voor een Universiteit. En dit alles bracht de voorbereidingen in een slepende toestand.

Op 12 November 1851 namen de Bisschoppen het besluit om Newman officieel te verzoeken het Rectorschap op zich te nemen. Men kwam overeen, dat de President een vast verblijf etc. zou krijgen en 400 Pond per jaar. „Dit is niet veel, maar ons kapitaal is nog niet erg groot. Er werd verder niemand aangesteld, daar de keuze van andere personen moet gedaan worden met medewerking of op aanbeveling van de President.”

Toen Newman het aanbod had aangenomen, scheen alle leven uit de plannen geweken. Hij hoorde er niets meer van. En op zekere dag, voorjaar 1852, maakte hij ten einde raad het voornemen zijn belofte in te trekken, wanneer hij vóór een bepaalde datum geen bericht ontving uit Ierland. De dag kwam. Geen enkel levensteken! Dus schreef hij de brief, waarin hij zijn ambt neerlegde. Maar in de loop van dezelfde dag bereikte hem toch een schrijven uit Ierland. Het bevatte wel niet, waar hij op wachtte, maar in elk geval beschouwde hij het als een teken van de Voorzienigheid. En zijn brief om ontheffing van het Rectorschap werd niet verzonden.

In April, Mei en Juni 1852 hield hij de beloofde lezingen. Onder de moeilijkste omstandigheden had hij ze moeten samenstellen, maar ze bleken een groot en blijvend succes. Nu nog hebben de theorieën door Newman daarin uitgewerkt aanzienlijke invloed op vele Universiteiten.

Met dat al wilde er toch geen vaart komen in de noodzakelijke voorbereidingen. Telkens voelde Newman, dat zijn handen waren geboeid. Verschillende brieven naar Mgr. Cullen, die ondertussen Aartsbisschop van Dublin was geworden, bleven onbeantwoord. Newman begreep, dat hij in moeilijkheden verkeerde, maar dat was toch geen reden om niets te laten horen! Het was duidelijk, dat de energieke Aartsbisschop van Tuam, mgr. McHale, bijgenaamd „de Leeuw van het Westen”, tegenwerkte. Deze voelde niet veel voor de grote volmachten van het Universiteitscomité en van de Rector. Misschien kon hij ook niet waarderen, dat Newman verschillende Professoren uit Engeland had aangezocht. In elk geval hij maakte het Mgr. Cullen moeilijk om door te zetten en deze schoof daarom alle activiteit op de lange baan.

Zo werd het najaar 1854, dat de Universiteit eindelijk kon worden geopend. Drie jaar lang had Newman gewacht. Geen enkel groot werk had hij onder handen durven nemen: elk ogenblik kon hij opgeroepen worden om als Rector op te treden. Inmiddels had hij nog een andere onverkwikkelijke geschiedenis meegemaakt, het vreemde verhaal van zijn mislukte bisschopswijding.

In Februari 1853 ging het gerucht, dat Kardinaal Wiseman het plan had om Newman bisschop te maken van Nottingham of Coadjutor van de bisschop van Liverpool. Newman wist met zekerheid dat het gerucht waarheid bevatte, maar ook, dat het hem onmogelijk zou zijn, een bisdom te besturen en tegelijk een Universiteit. Bovendien vond hij zich zelf ongeschikt om leiding te geven aan een bisdom, terwijl hij als Rector van de Universiteit goed werk meende te kunnen doen. Mgr. Cullen schreef echter naar Rome, dat „het een grote slag zou zijn voor de Universiteit” wanneer men Newman bisschop maakte. En dit schijnt het einde geweest te zijn van Wiseman's plan.

Het volgend jaar echter kwam Wiseman op de gedachte om Newman te helpen in zijn moeilijkheden door hem bisschoppelijke waardigheid te schenken als hulpmiddel bij de oprichting en het leiden van de Universiteit. Hierdoor zou hij op gelijke lijn staan met de Ierse bisschoppen en zich dus veel gemakkelijker kunnen bewegen. Wiseman besprak het met de Paus, die er volledig mee instemde, en de Kardinaal liet Newman terstond het goede nieuws weten. De brief van de Kardinaal en de belofte van de bisschoppelijke waardigheid deden hem goed. Zó zou hij zijn opdracht in Dublin naar behoren kunnen volbrengen. De Bisschop van Birmingham maakte het nieuws wereldkundig en behandelde Newman als een gelijke. Maar terwijl verschillende vrienden hem gelukwensten en prachtige geschenken aanboden, bleef het officiële bericht van Rome uit. Maand na maand verliep en geen woord over de bisschopswijding. Zelfs toen de Paus een speciale breve van oprichting zond, werd daarbij geen woord gerept over Newman's consecratie. In de zomer van 1854 werd het Newman duidelijk, dat er nooit iets van zou komen. De Paus was blijkbaar van gedachte veranderd. Op 4 Juni 1854 werd Newman officieel geïnstalleerd als Rector van de Universiteit van Dublin. Terwijl anderen misschien geweigerd zouden hebben deze plechtigheid te ondergaan, voordat ze werkelijk bisschop waren gewijd, liet Newman alles rustig passeren, en deed nooit een enkele poging om te achterhalen, hoe precies deze belofte van Wiseman en de Paus ongedaan werd gemaakt. Was het „de Leeuw van het Westen”, die hem deze vernedering bezorgd had?

In Juni 1854 verbleef Newman ongeveer 'n volle maand in Dublin en in September keerde hij er terug om de Universiteit eindelijk te openen. Velen hadden mislukking voorspeld. Het aantal studenten was ook uiterst gering, 17 bij het begin, 27 op het eind van het eerste trimester. Maar Newman bleef opgewekt.

Vier jaar lang heeft hij zijn tijd en zijn arbeid aan het moeilijke werk gegeven. Van het begin af aan had hij voor zijn werk in Ierland zeven jaar uitgetrokken. Toen de moeilijkheden met de bisschoppen voortduurden — ze konden zich niet houden aan hun beloften, en namen, buiten Newman om, belangrijke beslissingen tegen de afspraak in — en toen zijn mede-Oratorianen in Birmingham hem eigenlijk niet meer konden missen, legde hij in November 1858 tot grote spijt van de bisschoppen en de Professoren officieel zijn ambt neer om voor goed naar zijn geliefd Oratorium terug te keren.

De Katholieke Universiteit bleef een kwijnend bestaan leiden. Het onderwijs was in zeer veel opzichten uitstekend, maar er was geen „Charter”, geen erkenning door de Staat. In 1879 richtte de regering in Ierland een soort centraal instituut op voor examens in hoger onderwijs en noemde dit de „Royal University”. Hier sloten zich de Katholieken bij aan en genoten er financiële voordelen van. In verband hiermee werd Newman's Universiteitsgebouw in 1882 omgedoopt in „University College” en vormde met enkele andere Katholieke hoger onderwijs-inrichtingen de zg. „Catholic University”, die de studenten voorbereidde op de examens aan de „Royal University”. Er was dus geen Universiteit in de eigenlijke zin van het woord meer over.

Het volgend jaar werd dit „University College” toevertrouwd aan de Jezuieten. Dat was het einde van Newman's „Catholic University” als onafhankelijke, levende Universiteit, al bleef zij dan juridisch voortbestaan in een groep onafhankelijke instituten, die te zamen ongeveer 200 studenten telden. In 1908 kwam er een nieuwe hervorming. De Engelsen openden een „National University of Ireland”, waaronder de Colleges van Cork en Galway en het Katholieke „University College” zouden ressorteren.

In deze zin dus is 't werk van Newman tot op de dag van vandaag blijven bestaan. Zijn Universiteit telt nu 3000 studenten. De kerk, die hij bouwde, wordt nog steeds gebruikt voor universitaire kerkelijke plechtigheden. En dat de Ieren Newman's nagedachtenis in ere houden en zijn werk blijven appreciëren blijkt uit het feit, dat de

Kardinaal Newman in zijn laatste jaren.

Zij is nu „kissproof”

Londen. — Na een aanrijding door een auto was mevr. Lity Green aan het gelaat gewond. Door dit ongeluk moest ze twee plastische operaties ondergaan en ze is nu weer alleszins presentabel. Maar zo verklaarde mevr. Lily Green voor de rechtbank, ze kon niet meer kussen en heel moeilijk lachen. De rechtbank waardeerde het gemis van deze twee in het leven wel eens ooit voorkomende bezigheden op ƒ 10.000 en degene, die de aanrijding veroorzaakte, zal dit geld aan haar moeten betalen, maar de bevoordeelde kon er niet eens om lachen, hetgeen oo weer begrijpelijk is.

Rijbewijs in haaienmaag

Triëst. — Een Drieste zee-officier doodde dicht bij de badplaats Pola een haai. In de maag van het ondier vond men: het geraamte van een hand, drie overjassen, een nylon regenmantel en een rijbewijs. Het rijbewijs bleek op naam te staan van een zeekapitein, die drie weken geleden, op dezelfde plaats ongeveer, in zee verdronken was.

Londen. — Op de Jaarbeurs in Londen waren losse frames voor damesbrillen te zien in vijfhonderd kleuren onder het motto: Bij elke japon een passend montuur.

Ottawa. — Van gewoonlijk welingelichte zijde is verklaard, dat Canada besloten heeft deel te nemen aan de commissie voor toezicht op het Indonesische bestand. Deze deelneming zal echter in staat zal worden gesteld om doeltreffend te werken.

's-Gravenhage. — Leiders van televisieprogramma's in acht Europese landen hebben besloten van eind September tot 1 Januari gemeenschappelijke experimentele „Eurovisie-uitzendingen” te verzorgen. De betrokken landen zijn België, Engeland, Denemarken, Frankrijk, Duitsland, Italie, Nederland en Zwitserland.

In het zand van MARS ●

door ARTHUR C. CLARKE

(Vert. door F. van Oldenburg Ermke)

13

Zijn collega's van de bemanning (want Gibson beschouwde zichzelf niet langer als een bevoorrechte passagier) respecteerden zijn afzondering. Aanvankelijk waren ze zijn kamer komen binnenzweven, telkens als ze er voorbijkwamen, om over koetjes en kalfjes te praten of plechtige klachten over het weer uit te wisselen. Dat was heel prettig en gezellig geweest, maar Gibson had zich verplicht gezien er een eind aan te maken door op zijn deur een briefje vast te spelden met:

„LEVENSGEVAARLIJK — MAN AAN HET WERK”.

Onnodig te zeggen, dat deze notitie spoedig voorzien was van zeer ondeugende opmerkingen in meer dan één handschrift. Maar het had zijn uitwerking niet gemist.

De schrijfmachine was opgevist van uit zijn bagage en nam in de kleine hut nu de ereplaats in. Overal lagen vellen copy — Gibson was een slordig werker — en moesten met rubberbanden gedwongen worden om niet weg te zweven. Hij had heel wat te stellen gehad met het fladderig vlinderende carbonpapier, dat de neiging had om in de luchtstroom te geraken en dan tegen de ventilator te gaan kleven, maar Gibson had nu de kleine technische moeilijkheden van het leven zonder zwaartekracht onder de knie. Het was verwonderlijk hoe gauw je die kleine handigheidjes leerde en hoe spoedig ze een deel werden van het leven van iedere dag.

Gibson had het heel moeilijk gevonden om zijn indrukken van het wereldruim aan het papier toe te vertrouwen. Men kon nu eenmaal niet goed zeggen „het wereldruim is vreselijk groot” en het daarbij dan laten. Vertrek en start van de aarde hadden alles van zijn schrijversbekwaamheid gevergd. Eigenlijk gelogen had hij niet, maar ongetwijfeld zou niemand die zijn dramatische beschrijving las van hoe de aarde als in de diepte verdween bij het losdonderen van de raket, de indruk krijgen, dat de schrijver toen in een toestand van zalige bewusteloosheid verkeerde, welke snel gevolgd was door een toestand van allesbehalve zalig bewustzijn.

Zodra hij een paar artikelen klaar had, welke Ruth een poosje tevreden en rustig zouden houden, (ze had intussen nog drie radiogrammen gezonden van toenemende gemelijkheid en scherpte) begaf hij zich noordwaarts naar de seinkamer. Bradley nam de pagina's copy met een nadrukkelijk gebrek aan geestdrift in ontvangst.

„Ik vermoed, dat we dit nu iedere dag gaan krijgen”, zei hij somber.

„Ik hoop het — maar ik vrees van niet. Het hangt af van mijn inspiratie”.

„Daar staat een Germanisme, hier, bovenaan op pagina twee”.

„O, dat is uitstekend. Dat geeft kleur aan het verhaal.”

„U spreekt op pagina drie van „centrifugaal”, waar u duidelijk „centripetaal” bedoelt”.

„Ik word per woord betaald; vindt u het dan niet erg edelmoedig van me, dat ik van die lange gebruik?”

„Op pagina vier begint u twee zinnen achter elkaar met „en”.

„Luister eens, waarde heer, bent u van plan om die rommel over te seinen of moet ik het zelf doen?”

Bradley grinnikte.

„Dat wou ik u wel eens zien doen. Maar nu in alle ernst: ik had u moeten aanraden, een zwart lint te gebruiken. De contrastwerking is niet zo goed met een blauw, en hoewel de facsimile-zender er op deze afstand ongetwijfeld prima mee klaar zal komen, is het, als we verder van de aarde zijn, van belang om een mooi, duidelijk seinschrift te hebben.”

Terwijl hij nog sprak, was Bradley begonnen met de kwarto-vellen in het inleg-apparaat van de automatische zender te schuiven. Geboeid keek Gibson toe, hoe ze stuk voor stuk in de muil van de machine verdwenen en vijf seconden later in het mandje voor afgewerkte telegrammen terecht kwamen. Het was een vreemd idee, dat zijn woorden nu in een onafgebroken stroom door het wereldruim snelden in drie seconden een millioen kilometer aflegegend. Hij verwonderde er zich echter wel een beetje over, dat het zo lang duurde, voordat een enkel vel overgeseind was. Op aarde, wist hij, waren machines, die honderden pagina's druks in een minuut overseinden.

„Dat is een ingewikkelde geschiedenis,” legde Bradley uit, toen hij hem ernaar vroeg. „We kunnen voor afstanden van honderd-millioen kilometer geen op volle toeren werkende facsimile-zenders gebruiken, gezien het minimum aan kracht en vermogen, waarover we hier beschikken. Hoe hoger de snelheid, hoe breder de band van het uitzendsysteem, en des te meer storingen mee opgenomen worden, welke het seinteken kunnen overstemmen. Dat is ook de reden, waarom radio-telefonie voor hyperlange afstand uit den boze is.”

„Ik geloof, dat ik het zo ongeveer wel begrijp,” zei Gibson. „Maar hoe komt het. dat radio-uitzendingen van Mars of Venus geen moeilijkheden opleveren, zelfs wanneer ze halverwege op hun baan rond de zon zijn?”

„Omdat de radiostations op de planeten hun stralen over een honderd meter kunnen concentreren door middel van „lenzen” en er een twintig megawatt achter kunnen zetten. Ons klein zendapparaat heeft een antenne van slechts vijf meter doorsnee, en we brengen het niet verder dan een paar honderd kilowatt, voordat we onze zend-perioden het wereldruim ingooien.”

„O,” zei Gibson peinzend en liet het er bij. Hij was juist bezig om de pagina's van zijn manuscript weer bijeen te zoeken, toen een zoemer zich horen deed ergens tussen het oerwoud van handeis, wijzers en meet-instrumenten, welke practisch de hele wand van de kleine cabine in beslag namen. Bradley schoot op een van zijn ontvangtoestellen af en begon met grote snelheid onbegrijpelijke dingen te doen. Een doordringend gefluit deed zich horen uit een van de luidsprekers.

„Het transport-projectiel is eindelijk in de buurt,” zei Bradley, „maar nog ver genoeg van ons af — ruw geschat zal het ons ongeveer een honderdduizend kilometer mis lopen.”

„Uiterst weinig. Ik heb ons eigen radio-baken ingeschakeld. en als het onze signalen oppikt, zal het automatisch onze kant uitgaan en ons tot op een paar kilometer volgen.”

„Maar als het ons niet oppikt?”

(*Wordt vervolgd*).

Rusland bewapent zich

Enorme oorlogsvloot op stapel

New York. — Admiraal Jerauld Wright, Amerikaans commandant van de zeestrijdkrachten der NAVO in de Atlantische Oceaan, heeft gisteren te New York verklaard, dat Sovjet-Rusland zijn marine opbouwt in een stoutmoedige uitdaging aan de traditionele superioriteit van de Westelijke landen in de beheersing der zeeën.

Het is bijvoorbeeld bekend, dat de Russische scheepstimmerwerven dag en nacht werken aan gevechtsschepen. Om dit mogelijk te maken, worden de schepen voor de zich snel uitbreidende handelsvloot bijna geheel en al in het buitenland besteld. De Verenigde Staten moeten de harde werkelijkheid onder de ogen zien, dat Amerika niet sterk noch rijk genoeg is om een toekomstige vijand alleen het hoofd te bieden. Amerika is naar zijn oordeel afhankelijk van de veertien landen binnen de NAVO, die in geval van oorlog in georganiseerde samenwerking zullen moeten strijden.

Los Angeles. — Aan de Dominicaanse diplomaat en bon-vivant Porfirio Rubirosa is een werkvergunning in de Verenigde Staten geweigerd. Rubirasa, die 46 jaar oud is en van zijn huidige echtgenote, de rijke Barbara Hutton, vervreemd is, vroeg een vergunning aan om in een cowboy-film op te treden samen met zijn vriendin Zsa Zsa Gabor.

Babies aan de drankfles

Parijs. — Een vuile Franse was aan de openbare weg. Het is de vrouwelijke dokter, Suzanne Serin, die deze was spoelde. Zij verklaart in een rapport: kinderen in Normandië (bij bepaalde groepen van de bevolking) kregen net zoveel cider als ze maar wilden en het kwam ook voor, dat babies van zes maanden geregeld bier kregen. In Zuid-West-Frankrijk kende ze een geval van een kind van drie jaar, dat al stevig uit de wijnfles consumeerde, terwijl 't hier en daar niet ongebruikelijk is babies een glaasje anijslikeur te geven, „want dat is zo goed tegen maagpijn”. Weer andere ouders zagen er geen been in om de kinderen eens een glaasje alcoholische drank te geven, „want water krijgen ze niet wegens het besmettingsgevaar voor kinderverlamming”. In bepaalde wijnstreken, zo zegt dr Suzanne Serin tenslotte, is het bijna een normaal gebruik, dat kinderen een halve fles wijn meenemen naar school.

Nieuws in het kort

Patna. — Het wassende water van negen rivieren spreidde dood en verderf onder een millioen Indiers en sleurde gehele dorpen in Noord-oost-India mee. Op het water der rivieren in de staat Bihar werden lijken van mensen en dieren gezien. Ongeveer 2.590 vierkante milometer grond is overstroomd, oogsten en zaadplanten werden vernield en duizenden landarbeiders werkeloos gemaakt.

Bonn. — De Westduitse regering heeft meegedeeld, dat zij haar veiligheidsorganisatie aan „een zorgvuldig nieuw onderzoek” onderwerpt na de verdwijning van dr John.

De Oostduitse radio noemde inmiddels de verklaring van de Westduitse minister van binnenlandse zaken, dr Schroeder, over de zaak John „vaag en volkomen zonder inhoud”.

Londen. — De Albanese premier. Enver Rodja en zijn regering hebben hun ontslag ingediend bij het parlement, aldus meldt het Albanese nieuwsbureau.

Hodja stelde voor, dat Mehmet Sjehoe, eerst vice-premier en minister van binnenandse zaken, met de vorming van een nieuwe regering belast zou worden.

Londen. — Officieren en cadetten van het Argentijnse opleidingsschip „Bahia Thetis”, dat momenteel een bezoek aan Londen brengt, hebben vandaag na een parade door Noord-West-Londen hulde gebracht aan de nagedachtenis van generaal José de San Martín, de 19 eeeuwse Argentijnse krijgsheer, staatsman en bevrijder.

Rome. — Luigi Morelli, op een na de belangrijkste man in de Italiaanse federatie van vrije vakverenigingen, is bij een verkeersongeluk nabij Comacchi in Noord-Italië om het leven gekomen. De drie andere inzittenden van de auto van Morelli werden ernstig gewond.

Washington. — De 14-jarige Charles Vernon Bush is als eerste Weger benoemd tot bode bij het Amerikaanse hooggerechtshof, dat onlangs heeft bepaald, dat rassenscheiding in strijd is met de grondwet. Bush zal de school bezoeken, waar ook de boden van het Congres worden opgeleid.

Directeur Amsterdamse waterleiding adviseert collega's in de V.S.

Amsterdam. — Ir. C. Biemond, de directeur van de gemeentewaterleiding van Amsterdam, treedt al ruim een maand op als adviseur van Amerikaanse collega's in de staat Californië. Sedert 14 Juni staat hij waterleidingdeskundigen bij die werken aan een oplossing van de watervoorziening in het gebied van de Baai van San Francisco. Men heeft het voornemen de baai ten dele van de zee af te sluiten en er een zoetwaterbassin van te maken. Verder wil men de omgeving van San Francisco ontzilten en voor betere bevloeiing zorg dragen.

San Francisco kampt met watervoorzieningsprobleem

Ir. Biemond heeft met verschillende deskundigen geconfereerd en tijdens die besprekingen een overzicht gegeven van de op eeuwenlange ervaring berustende Nederlandse methoden.

Tot 17 Augustus zal hij de deskundigen van de „water resources division” van de staat Californië behulpzaam zijn.

De Californische deskundigen hechten grote waarde aan de adviezen van ir. Biemond. Vooral zijn uiteenzettingen de zegenrijke gevolgen van de afsluiting van de Zuiderzee hebben hen beter inzicht verschaft in de vraagstukken die zij moeten oplossen.

Mevrouw Biemond heeft als gast al aan verscheidene televisieprogramma's medegewerkt. Zij heeft in interviews veel verteld over het leven in Nederland.

Niet goed bij het hoofd ?

The Pas (Canada). — Men vroeg dringend om chirurgische hulp in deze afgelegen plaats in Manitoba. Toen de dokter kwam, vond hij een man, wiens hand door een bijl was afgeslagen. Maar bovendien vond hij naast de man op tafel een bijbel opengeslagen liggen op de bladzijde, waarop de tekst voorkwam: „Indien uw hand u ergert, zo sla hem af....” De man had zich zelf deze verminking toegebracht; hij is onmiddellijk naar een ziekenhuis vervoerd en een onderzoek wordt ingesteld naar zijn geestvermogens.

Londen. — Sir Ernest Willoughby Petter, die met zijn tweelingbroer de eerste inwendige verbrandingsmotor voor een auto in Engeland ontwierp en bouwde, is in de ouderdom van 81 jaar te New Milton (Zuid-Engeland) overleden.

Berlijn. — De procureur-generaal bij het Westduitse federale gerechtshof in Karlsruhe heeft een geding aanhangig gemaakt tegen dr Wolfgang Wohlgemuth en anderen wegens ontvoering van dr John, het hoofd van de Westduitse geheime politie.

Léon Bekaert voor Kath. Werkgevers

Handelspolitiek van de V.S. economische ketterij

Europa speelt echter Amerikaans protectionisme in de kaart

(Van onze Haagse correspondent)

Op de Algemene Ledenvergadering van de Algemene Katholieke Werkgevers Vereniging, welke onlangs in Hotel Wittebrug te Den Haag is gehouden, heeft de heer Léon A. Bekaert, voorzitter van de Belgische Federatie van Katholieke Werkgevers en van het Verbond der Belgische Nijverheid, een belangwekkende redevoering gehouden, waarin hij de economische positie van West-Europa onder de loupe nam.

De heer Bekaert zei, dat, hoe paradoxaal het ook moge schijnen, de economische achteruitgang van Europa niet in aanzienlijke mate het gevolg is geweest van de oorlogsverwoestingen. Wat de huisvesting betreft, heeft Europa zich inderdaad nog niet van de gevolgen van de oorlog hersteld, maar hetzelfde geldt niet t.a.v. de industriële productie.

Op dit ogenblik overtreft in alle landen van Europa de productie-index verre die van voor de oorlog. Men moet niet vergeten, dat zelfs voor Duitsland de productie-capaciteit op het eind van 1945 nog aanzienlijk hoger was dan vlak voor het uitbreken van de vijandelijkheden.

Het zijn veeleer de grote structurele verschuivingen, welke zich in Europa en in de gehele wereld hebben voltrokken, die een uiterst ongunstige weerslag hebben gehad op de West-Europese economie. Van de politieke scheiding tussen Oost en West ondervindt vooral West-Europa de schadelijke gevolgen. Verder is er het verloren gaan van overzeese beleggingen en de hieruit voortspruitende vermindering van kapitaalsinkomsten. Een derde element vormt de extreme debiteurspositie, waarin vele Europese landen zich op het eind van de oorlog bevonden.

Alleen al om zijn schulden te betalen moest Europa zijn winsten uit de export van gefabriceerde goederen met 6 tot 7 procent verhogen. De na-oorlogse revolutie in de prijzenstructuur, de verslechtering van de ruiltermen en het optreden van de Amerikaanse handelsvloot — dit alles tezamen maakte, dat Europa zijn export in vergelijking met 1938 met 80% moest uitbreiden om dezelfde hoeveelheid goederen als voorheen te kunnen importeren.

Na met waardering gewag te hebben gemaakt van de Amerikaanse hulpverlening wees de heer Bekaert er op, dat de oplossing van de Europese problematiek alleen kan komen van verhoging van de export naar de dollarlanden. De Amerikaanse tolreglementering betekent hierbij echter een ernstige handicap. Amerika, dat vroeger tot de debiteurlanden behoorde, is thans een crediteurnatie geworden, doch het handhaaft zijn vroegere handelspolitiek.

De kern van de zaak is, dat deze handelspolitiek wel verenigbaar is met de noden en belangen van de deficitaire staat, doch dat ze een ware economische ketterij vormt voor een crediteursland. Ze is totaal onverantwoord voor het machtigste economisch complex van de wereld, dat ieder jaar het geluk heeft aanzienlijke overschotten te boeken. De Verenigde Staten is de leidende natie van het Westen geworden, maar het Amerikaanse protectionisme zal geleidelijk aan moeten verdwijnen. Een door vrije concurrentie sterk geworden economisch apparaat moet vertrouwen hebben in zijn eigen middelen en moet opgewassen zijn tegen de schuchtere pogingen van buitenlandse mededingers.

Van de andere kant moet echter ook erkend worden, dat wij het de Amerikaanse protectionisten gemakkelijk maken en dat het ietwat archaïsch beeld van de door allerhande belemmeringen gefractionneerde Europese markt voor hen een dankbaar argument is om niet al te vlug onze verzoeken tot liberalisatie in de VS in te willigen. Spr. behandelde in dit verband de moeilijkheden bij het scheppen van een gemeenschappelijke Europese markt. T.a.v. de landbouwsector stelde de heer Bekaert hierbij, dat er ernstiger pogingen zullen moeten worden gedaan dan in het verleden om de vergaande beschermingsmaatregelen voor de landbouwproducten tot redelijke verhoudingen te herleiden.

Behalve op de discriminerende maatregelen bij buitenlandse producten wees de Belgische gast ook op de moeilijkheden bij het over en weer aantrekken van arbeiders uit andere landen. De moeilijkheden, waar wij op stuiten, worden bijna alle geschapen door een of andere vorm van menselijke zelfzucht: het individualisme, de zelfzucht van de economische groepen of van de sociale klassen, de nationale zelfzucht, men zou bijna zeggen: de continentale zelfzucht.

Vermelding verdient nog, dat de heer Bekaert heeft uitgesproken, dat het Nederlands-Belgisiche samengroeien in een definitief stadium is getreden.

COLUMBUS WAS SNELLER

(Van onze Haagse redacteur)

Vastgesteld is, dat het aantal betwistingen aangaande de klassificatie van geïmporteerde goederen, waarover door het Amerikaanse „Custom Court" op het eind van 1952 nog moest worden beslist, niet minder dan 82.000 bedroeg.

Het is niet zeldzaam, dat de Amerikaanse importeur niet eens weet welke douanerechten hij op de in Europa aangekochte goederen zal moeten betalen en dat hij dus de kostprijs van zijn waar onmogelijk kan bepalen. Er zijn gevallen bekend van importeurs, die twee, vier jaar en zelfs nog langer hebben moeten wachten alvorens er een beslissing viel. Deze beslissingen zelf getuigen trouwens van een zekere willekeurigheid, welke zich naar Europese opvattingen moeilijk met de elementairste logica laat rijmen.

Belgische tapijtfabrikanten zullen er zich wel voor hoeden tapijten met franjes naar de V. S. uit te voeren, want een tapijt met franje wordt als een soort kantwerk bestempeld en is onderhevig aan een douanerecht van 45 pct. Wie dit hoort gaat de uitspraak begrijpen, dat er meer tijd nodig is om Europese goederen over de Amerikaanse douane-muur te krijgen dan Christoffel Columbus tijd nodig had om Amerika te ontdekken. Aldus de voorzitter van het Verbond der Belgische Nijverheid, Léon Bekaert, in zijn toespraak op de algemene ledenvergadering van de A. K. W. V. te Den Haag.

Tom Poes en het kunsthars-hart 1837

1937. Heer Bommel staarde enkele ogenblikken sprakeloos van drift naar de schietschijf die aan zijn prachtbanden hing en naar de pijltjes, die hier en daar in het varkenleder en het perkament priemden.

„Dit is het t-top-tppunt!" brieste hij eindelijk moeilijk. „U bent geen heer, generaal! Uw manschappen spitten mijn gazon om en U gooit speren naar mijn boekerij! Het is maar goed, dat mijn vader dit niet mee hoeft maken! Daar is de deur, als U begrijpt, wat ik bedoel! Er uit!"

Nu was de generaal Pluym van Rinckel een weinig doof, zoals de oplettende lezer misschien zal hebben opgemerkt. De hooggeplaatste officier meenden dan ook, dat hem de toilet gewezen werd en wenkte glimlachend.

„Niet nodig!" sprak hij, een pijltje drillend, „dank U!"

„Ik zeg: Er uit!" riep heer Bommel bevend van woede. „Er uit, zeg ik! Dit rustoord is gesloten! Ik schei er mee uit!"

„Kom, kom, meneer!" sprak de kolonel Pralders sussend. „U moet zich een beetje beheersen! U moet iets door de vingers zien. Wij, overspannen militairen graven graag een beetje door het land. Maar we doen immers niemand kwaad? Het is voor uw eigen bestwil!" „Natuurlijk!" viel hier de generaal bij. Natuurlijk mag de heer Bommel meedoen! Geef hem een pijltje, Pralders! Straks gaan we pistool-schieten!"

Dit was te veel voor heer Ollie. Hij vatte de opperofficier in de vergulde kraag enstiet hem voor zich uit naar de deur. De kolonel Pralders meende zijn chef te moeten bijstaan, doch de drift verleende heer Ollie reuzenkrachten. Met een wilde kreet wierp hij de beide heren op het beschadigde grasveld, waar ze tussen de horden en loopgraven te land kwamen, temidden van hun verbaasde manschappen.........

Een stevige kluif is beter

Bamford. — Vijftien weken hield een herdershond, wiens baas plotseling bij een wandeling op de hei gestorven was de wacht bij het lijk. Daarna vond men zowel het stoffelijk overschot als de vermagerde hond. Het dier heeft, zo meldt men, voor zijn trouw een bronzen medaille gekregen. Dat zal de hond natuurlijk zeer op prijs gesteld hebben, maar we hopen toch maar, dat men er ook een stevige kluif bij gelegd heeft.

Verstikte stemmen in de Russische litteratuur

Komisch proza en verbeten poëzie

Het bloed kruipt...

De belangrijke schrijvers en dichters in de Sovjet-letterkunde zijn non-conformisten. Dat kon tot uiting komen door een min of meer openlijke breuk tussen hun ideaal en dat van partij en staat, maar heel vaak waren zij „ketters" tot hun eigen verbazing. Hun schrijverschap had hen op sleeptouw genomen en zij kwamen in hetzelfde schuitje te zitten als Gogol tijdens het tsaristisch regiem; Gogol heeft zijn leven lang in aanbidding gelegen voor de tsaristische maatschappij en toch is met hem de critiek op lijfeigenschap en bureaucratie begonnen door het komische genie waarmee hij grootgrondbezitters en ambtenaren belachelijk maakte. Zo ook onder de sovjets: het doelwit van de grotesque moge veranderd zijn maar er gaat een zelfde bijtende sociale critiek in schuil. Er zijn zo lang het nog mogelijk was, dat wil zeggen tot de dertiger jaren, verrukkelijke verhalen verschenen waarin volkse tradities, marxistische leerstelligheden en menselijke slimheden en domheden tot onweerstaanbare farces zijn samengebundeld.

Lees bijvoorbeeld het verhaal van Sergejew-Tsenski over een veearts die tijdens de periode van de naamsverandering 2) er op stond om voortaan Heer God te heten, want wáár konden de boeren beter bij terecht dan bij God! Luister hoe Zamjatin vertelt over een poop die zich in zijn handen wrijft over de nieuwe huwelijkswetgeving en zich deswege gewonnen geeft aan het Marxisme, in feite echter aan het Marvisme, want Marva heet het meisje waarvoor hij zijn vrouw in de steek laat.

Is de markantste trek van het proza de humor, de grotesque, de farce, waarmee de sovjet-wereld, vaak zonder directe opzet overigens, lachend te lijf wordt gegaan, — de poëzie is veel verbetener, tragischer in zijn hardnekkig riposteren tegen de sowjetrealiteit. Er is onlangs in New York een anthologie van sowjet-poëzie verschenen, samengesteld door W. Markow, waarin men het spoor van deze verbetenheid kan volgen, een verbetenheid die dikwijls met de dood of de vrijheid betaald werd.

De anthologie opent met de grootste dichter van de nieuwe tijd: Alexander Blok. Blok heeft de revolutie nog juist meegemaakt en die bezongen in zijn beroemde gedicht „De twaalf" dat eindigt met het raadselachtige beeld van Christus, die voor de rode revolutionnairen uitgaat. Alexander Blok gaf zich aan het nieuwe regiem gewonnen, maar in feite transponeerde hij het tot de hoogte van zijn droom Des te feller was zijn ontzetting toen bleek dat de ambtenaren van de staat deze droom op hun wijze gingen interpreteren, corrigeren en de dichter voortaan zijn thema's gingen voorschrijven.

Treffend zijn zijn woorden ter gelegenheid van de Poesjkinherdenking in 1921: „de dichter sterft omdat hij in dit klimaat niet meer kan ademen. Het leven heeft zijn zin verloren Laten de ambtenaren zich er toch voor hoeden om erger te worden dan het vulgus dat Poesjkin hekelde en om de poëzie te onderwerpen aan richtlijnen, haar geheime vrijheid te vertrappen, haar geheimenisvolle vervulling in de weg te staan."

Zes maanden later stierf Blok een tragische dood omdat hij niet langer meer wilde en kon leven, zoals zijn uitgestoten naaste vrienden getuigen.

Als de grootste dichter na Blok wordt vaak Anna Achmatowa beschouwd. Ook bij haar, als bij Blok, scherpt zich het besef dat de dichterlijke bezieling in Sovjet-Rusland verloren gaat: „Dit is een tijd dat niemand meer naar liederen luistert," dichtte zij al in 1917. Feller dan ieder ander wellicht heeft zij de breuk beseft tussen de eendracht van de mierenhoop met zijn collectieve moraal en de mens in zijn intimiteit met enkelen, met zijn persoonlijk weten van goed en kwaad. In 1922 gaf zij daaraan onverbloemd uitdrukking:

> Ga niet meer op in aardse vreugde,
> Wees niet gehecht meer aan je vrouw en huis,
> Ontsteel je kind het brood,
> En geef het aan een onbekende.
> En wees de slaafse dienaar
> Van je bitterste vijand,
> En noem het wilde dier je broer,
> En bid niet meer tot God.

Uitgestoten

Het lot van de dichteres was tragisch. In 1946 werd zij door Zjdanow uitgejouwd als een vertegenwoordigster van het „literaire, reactionnaire moeras", als „een kruising tussen een non en een hoer" en daarop uit de schrijversbond gestoten. In 1950 verschenen van Anna Achmatowa in een weekblad nog een aantal gedichten tegen oorlogshitsers, maar verschillende critici nemen aan dat zij die zelf niet geschreven heeft.

Groter misschien dan Achmatowa is Boris Pasternak. Hij heeft het onder het communistisch regiem uitgehouden, maar zonder zich ooit te conformeren. Dit is hem gelukt door zich in de laatste tijd (ook nu nog) aan vertalingen van Shakespeare's oeuvre te wijden, het genie dat meer sovjet-Russen heeft geïnspireerd en meegesleept. Door hem konden zij zeggen wat zij zelf dachten.

De grootste vriend van Pasternak was lange tijd Majakowski. De breuk moest komen toen Majakowski met geweld de idealen van zijn tijd tot de zijne wilde maken. Is het hem gelukt? Majakowski wordt in het tegenwoordige Rusland op een voetstuk geplaatst: niet alleen wordt hij eeuwig in artikelen ten voorbeeld gesteld, maar zelfs de reorganisatie in de lichte industrie wordt in de bladen met aanhalingen uit Majakowski's gedichten gecommentarieerd. Want partijman en hij hcmfwvbgkvbgvbcm Majakowski agiteerde als de beste partijman en hij heeft in zijn gedichten de eisen van zijn tijd vorm gegeven, nog eer die eisen onderwerp van discussie werden. Daarbij was hij opzwepend door zijn air van poëtische hartstochtelijkheid en door een fanatieke overtuiging die voortkomt uit een brandende wil om te geloven. Maar hierachter school volgens Pasternak een wilde schuwheid en een diepe angst dat hij aan de verkeerde kant stond. En misschien is het deze tot zekerheid geworden angst, die hem er toe dreef in 1930 in een hotelkamer door een pistoolschot, een einde aan zijn leven te maken.

Tragische tweespalt

Zoals Blok, Achmatowa en Majakowski verkommerden, zo ging ook de dichter Jesenin in de sovjet-wereld ten onder. Zijn gedichten bieden het beeld van een tragische tweespalt: zijn onvermogen om zijn plaats in te nemen in de nieuwe na-revolutionnaire generatie en een diepe ontevredenheid over zijn eigen leven. In 1925 beroofde hij zich zelf van het leven. Vlak voor zijn dood verwoordde hij zijn wanhoop:

> De maan stierf.
> De blauwe morgen komt in het venster
>
> Ach, nacht!
> Wat heeft de nacht besmeurd?
> Ik sta met mijn hoge hoed op.
> Niemand is bij me.
> Ik ben alleen......
> Met de gebarsten spiegel......

Een van de merkwaardigste figuren is Wolosjin. Merkwaardig omdat hij zo openlijk en fel durfde te breken met de sovjet-realiteit en tegelijkertijd door de sovjets niet werd lastig gevallen. Misschien verwachtten ze van hem dat hij zich net als Blok zou „bekeren", in ieder geval was zijn huis in Koktebel tot het jaar van zijn dood in 1932 een oase. Niemand feller dan hij heeft Rusland veroordeeld, de revolutie vervloekt. In 1917 dichtte hij:

> Met Rusland is het afgelopen...Op de rest
> Tierden wij, hikten, dronken, spogen...
> Heeft niemand land nodig, republieken, vrijheden
> En burgerlijke rechten? Het volk zelf
> Sleepte het vaderland de mestvaalt
> op als een cadaver

Tegelijk echter had Wolosjin de overtuiging dat Rusland eens uit de chaos zou herrijzen al had hij geen enkele illusie over het Rusland van zijn tijd. Het oude Rusland had Poesjkin de kogel bereid en Dostojewski het schavot opgesleept, maar ook het nieuwe Rusland was nog steeds het „Rusland dat zijn zonen doodt". Maar hij verwachtte alles van de dichters die niet bogen voor de wetten van de natuur maar de vlam van de onoverwinnelijke liefde levend hielden. Daarmee gaf hij de boodschap van Blok door, die in zijn Poesjkinrede de gedenkwaardige woorden zei: „Wij sterven, maar de kunst zal leven."

En misschien zijn die woorden profetisch. Misschien zal eens het geweld waarmee de dichters hun kunst verdedigd hebben gecombineerd met de Goliaanse schimpscheuten van de prozaïsten vrucht dragen. In ieder geval vertegenwoordigen zij het beste deel van de letterkunde na '17 ondanks het feit dat zij dikwijls gefnuikt werden in hun kunstenaarschap, dat zij zelfs het leven er bij inschoten of niet meer de moed hadden om verder te strijden.

JAN VAN DER ENK

1) Wladimir Markow, Verstikte Stemmen. Poëzie achter het IJzeren Gordijn (Uitgave in de Russische taal). Chekhov Publishing House, New York, 1953.

2) Kort na de revolutie kon ieder Rus, die dat wenste, zijn naam veranderen.

Veertigtal Tories tegen de ontruiming kanaalzone

Kabinet kan echter op socialisten rekenen

(Van onze Londense correspondent)

Het was sedert enige tijd duidelijk dat de huidige conservatieve regering van Groot-Brittannië besloten had eens en voor altijd een eind te maken aan het Anglo-Egyptisch geschil over de Britse garnizoenen in de kanaalzone. Doch terwijl de regering en de meerderheid van de regeringspartij begonnen te begrijpen dat men niet tegen de wens van een souverein land garnizoenen kan handhaven op het gebied van dat land, was er een groep imperialistische Tories, die niets geleerd bleken te hebben van de naoorlogse gebeurtenissen. Om deze groep te overreden vond onlangs een bijeenkomst plaats van de conservatieve fractie in een commissiekamer van het Lagerhuis.

De premier, de kanselier van de Schatkist en de minister van Oorlog voerden het woord. Uit wat laatstgenoemde, minister Head, vertelde bleek dat men de garnizoenen wilde verplaatsen naar Lybië en Cyprus en — dit was een verrassing — wellicht gedeeltelijk naar Jordanië. Het Engelse leger zou duizend man technisch personeel achterlaten voor het instandhouden van de tot de garnizoenen behorende installaties. En Brittannië insisteert niet langer op zijn vroegere eis dat deze technische troepen uniformen zullen dragen.

Kanselier Butler zette uiteen welke belangrijke besparing een ontruiming van de kanaalzone zou meebrengen en Churchill, die zelf zeer bewogen was en van wie de rebelse Torygroep lang gehoopt had dat hij Eden's standpunt ten aanzien van Egypte niet zou delen, bleek geheel aan Eden's zijde te staan.

Ondanks de pogingen van de ministers volhardden evenwel de Tory-rebellen, ongeveer veertig in aantal, in hun houding. De rebellen hielden een eigen vergadering onder leiding van de „die-hards" Waterhouse en Amery, en publiceerden een verklaring dat zij zouden stemmen tegen een ratificatie van een verdrag krachtens hetwelk alle Britse strijdkrachten de kanaalzone zouden verlaten. Aangezien evenwel de regering kan rekenen op socialistische steun, betekent de houding van de rebellen niet meer dan een manifestatie, welke laatste evenwel hoogst onaangenaam is voor de partijleiding.

Beroepsvoetbalvereniging „Rotterdam" opgericht

Kapitaal van f 50.000 volgestort

Ook Rotterdam heeft thans officieel een beroepsvoetbalclub. Het kapitaal van f 50.000 is volgestort en daardoor is de N. V. Beroepsvoetbal Vereniging Rotterdam opgericht. De nieuwe onderneming is in feite in de plaats gekomen voor de beroepsclub „Maasstroom" en de later opgerichte vereniging „Rotterdam."

Zonder moeilijkheden schijnt het a.s. optreden van de vereniging niet te zullen verlopen. Wel zouden reeds spelers zijn gecontracteerd, doch over een speelterrein beschikt men nog niet. De secretaris der onderneming, de heer J. van den Ende, heeft zich kort geleden gewend tot de wethouder van Volksontwikkeling en Onderwijs, de heer A. J. van der Vlerk, voor het ter beschikking stellen van een der gemeentelijke sportvelden. Het resultaat is evenwel negatief geweest. Medewerking van het gemeentebestuur zal men dus wat dit betreft niet verkrijgen, maar ook in ander opzicht schijnt men van deze zijde niet veel te mogen verwachten, omdat men, naar verluidt, tot antwoord moet hebben gekregen, dat de Beroepsvoetbal Bond moet trachten zelf zijn problemen tot een oplossing te brengen.

Inmiddels zijn ook onderhandelingen geopend met de directie van de erven de weduwe J. van Nelle te Rotterdam over het ter beschikking stellen van het voetbalveld van The Rising Hope.

LEES DE „AMIGOE"

Zeven weken in de Sovjet-Unie XX

Productieverhoging gebruiksartikelen primair onder Malenkov

HOGER LOON HEEFT GEEN WAARDE ZOLANG MEN GEEN BEHOORLIJKE WAAR KAN KOPEN

In zijn rede tot de Opperste Sovjet op 8 Augustus 1953 heeft Malenkov zijn nieuwe economische politiek in de volgende bewoordingen aangekondigd: „Tot nu toe zijn wij niet in staat geweest de lichte industrie en die van consumptie-goederen gelijke tred te doen houden met de zware industrie. Thans kunnen wij, en dus moeten wij, zoveel mogelijk de ontwikkeling stimuleren van de lichte industrie, teneinde een snellere stijging van het materiële en culturele levensniveau van de bevolking te verzekeren. Het is dringend noodzakelijk, dat wij binnen twee of drie jaar voor meer levensmiddelen en andere consumptie-goederen zorgen: vlees en aanverwante producten, vis en aanverwante producten, boter, suiker, jam, kleding, schoeisel, serviesgoed, meubels en andere voorwerpen voor cultureel en huishoudelijk gebruik. Wij moeten zorgen voor een veel grotere hoeveelheid gebruiksartikelen." (Luid applaus.)

Malenkov heeft prestige nodig

Deze nieuwe politiek is ingegeven door politieke en economische overwegingen. Politiek gesproken heeft Malenkov prestige nodig. Hij bezit niet het aureool van Stalin. Hij is geen maarschalk. Hij heeft geen oorlog gewonnen. Hij heeft geen standbeeld op ieder Russisch plein. Derhalve spant hij zich in om de achting van het Russische volk te verwerven door een meer liberale politiek te verdedigen (zoals alles. is ook dit maar betrekkelijk). Hij heeft een amnestie afgekondigd en hij heeft partij gekozen tegen de politie. Thans wil hij het welzijn van de massa verhogen door een groot deel van de productiecapaciteit te bestemmen voor de vervaardiging van gebruiksartikelen.

Deze maatregel is tevens geschikt om de Russische economie gezonder te maken. De productiviteit heeft de laatste tijd een punt bereikt, waarop zij niet verder verhoogd kon worden. De arbeider wordt niet aangelokt door hogere salarissen omdat zijn grotere verdiensten hem toch niet anders dan schaarse artikelen van middelmatige kwaliteit opleveren. Ik heb een arbeider gesproken die de Stalinprijs (20.000 roebel) had gewonnen. Hij wist niets beters te doen dan het geld aan de staat te lenen.

Waarom zou hij ook een even lelijk costuum van even middelmatige kwaliteit kopen als de andere die hij al bezat. Bovendien zou hij het niet op kunnen bergen, want in zijn kleine woning was geen plaats voor een kast. Verschillende keren hebben Russen mijn fototoestel proberen te kopen. Zij werden aangetrokken door het buitenlandse merk. Ik wilde eens horen wat ze ervoor boden en tot mijn verbazing merkte ik dat zij er veel geld voor over hadden: 2000, 3000 en zelfs 5000 roebel bleek hun financiële draagkracht niet te boven te gaan. Ik heb er uit geconcludeerd dat de Russische arbeider momenteel niet in staat is behoorlijke waar voor zijn loon te krijgen.

Bewapeningsindustrie

De strijd tussen de voorstanders van de overvloed en die van de soberheid is momenteel brandend actueel in de Sovjet-Unie. Volgens Malenkov en Mikoyan is de productieverhoging voor consumptiegoederen bedoeld om de arbeidsproductiviteit van de arbeiders op te voeren. Men kan nog niet zeggen of de algemene productieverhoging, die er het gevolg van zal zijn, de Russische economie uiteindelijk in staat zal stellen om evenveel wapenen en evenveel investeringsgoederen te produceren als te voren, ondanks het feit dat er aanzienlijk meer gebruiksartikelen worden geproduceerd. Het is evenwel niet onmogelijk. En deskundige waarnemers hebben verzekerd, dat de mening van bepaalde economen, als zou de huidige productieverhoging van gebruiksartikelen noodzakelijk ten koste van de bewapeningsindustrie moeten gaan, zeer zeker voorbarig is.

Drie hinderpalen

Beschikt de Sovjet-Unie echter, na de investeringspolitiek zoals die door Stalin werd gevoerd, over een bruikbaar apparaat om de productie op korte termijn om te schakelen, zodat het levensniveau van het Russische volk een peil kan bereiken dat vergelijkbaar is met het onze? Vele economen van naam menen van wel. Zij zijn van mening, dat, wanneer de Russische economie eenmaal van de last van de wederopbouw zal zijn bevrijd, zij in betrekkelijk korte tijd haar achterstand kan inhalen. Zelf aarzel ik nog om partij te kiezen. Ik deel, na een reis van zeven weken door de Sovjet-Unie, het optimisme van deze specialisten niet. Er zijn drie dingen die m.i. de nieuwe politiek van de Russische regering in de weg staan. Op de eerste plaats veroorzaken de verschillende door Rusland geannexeerde gebieden veel last. Het moet niet gemakkelijk zijn al die gebieden zonder meer in te schakelen. Voorts geloof ik, dat de ellendige toestand, waarin een groot deel der satellietlanden zich bevindt, de aandacht van Moskou zal gaan opeisen. Rusland ziet zich reeds gedwongen Tsjechoslovakije en Oost-Duitsland te helpen. En tenslotte ben ik van mening, dat Ruslands Chinese bondgenoot, met zijn fervent nationalisme en zijn onmetelijke behoeften, de Russische plannen, de productie van gebruiksartikelen te verhogen, in de war zal sturen, alle plannen van Malenkov en Mikoyan ten spijt Rusland zal al het mogelijke doen om te voorkomen dat de regering in Peking elders hulp zal gaan zoeken.

Het zou niet goed zijn het communisme te bestrijden door er leugens over te vertellen. Wij moeten weten, dat zich aan gene zijde van het IJzeren Gordijn een indrukwekkende economie ontwikkelt, dat het levensniveau daar voortdurend hoger wordt en dat het zelfs mogelijk is, dat het eenmaal gelijk wordt aan het onze. Wij mogen ons echter niet laten misleiden door een dergelijke vooruitgang, die bereikt wordt ten koste van de eerbied voor de menselijke persoonlijkheid, met voorbijzien van alle geestelijke en religieuze waarden.

RAYMOND SCHEYVEN

VAN OVERAL

Berlijn. — Een woordvoerder van het Amerikaanse leger heeft vandaag meegedeeld, dat een kapitein van de Amerikaanse geheime dienst in Berlijn zelfmoord heeft gepleegd. Hij weigerde in te gaan op de suggestie, dat de officier bevriend was met dr Otto John, het voormalige hoofd van de Westduitse geheime dienst, dat is overgelopen naar de communisten in het Oosten. De woordvoerder zei, dat de betrokken officier niet onder verdenking stond of ondervraagd is.

Seoel. — Tengevolge van zware regenval in de afgelopen tien dagen zijn in Zuid-Korea tenminste 82 personen omgekomen. Bij Tsjilkok werd een dorp door een aardverschuiving bedolven. Tot dusver zijn 25 lijken geborgen.

Vaticaanstad. — Z.H. paus Pius XII heeft de Jezuiet Richard Lester Guilly benoemd tot apostolisch vicarus van Brits Guiana, zo is vandaag bekendgemaakt.

Londen. — Attlee, Bevan en andere leiders van de Engelse Socialistische partij, die de volgende maand een bezoek aan het communistische China zullen brengen, hebben, naar thans bekend is gemaakt, ook een uitnodiging om een bezoek aan Japan te brengen geaccepteerd.

Dwaasheid op het klavier

Talbot. — Of ze nu niets beters te doen heeft, staat er niet bij, maar men bericht, dat Mary Ashton, een huisvrouw, 134 uur achter elkaar piano heeft gespeeld. Dat is een geweldige prestatie en het is geen wonder, dat mevrouw na afloop van haar muzikale uitspattingen naar een ziekenhuis moest worden overgebracht om weer wat bij te komen. Erger was, dat er nog 20.000 mensen een bedrag van ƒ 0.50 voor over hadden, om deze dwaasheid in levende lijve te gaan aanschouwen.

Tokio. — De regering van de Verenigde Staten heeft zich bereid verklaard een bedrag van $ 800.000 te betalen als schadevergoeding aan de Japanse vissers, die lijden aan de gevolgen van contact met radio-actieve stof als gevolg van de proefnemingen met een H-bom nabij Bikini.

Geen lust in de clandizie

Broughoon. — Men draagt in dit afgelegen dorp in Leicestershire het haar lang, ook de mannen. Maar de heren doen dit niet uit eigen keus.

Vier jaar geleden zette de plaatselijke kapper zijn scharen in het vet en ging rusten. En geen enkele kapper in heel Engeland heeft er tot nu toe zin in gehad de clandizie over te nemen. Vandaar een soort Oberammergau-Tegelen-dorp in Engeland.

Afscheid van Oranje op Chobolobo

(Vervolg van pagina 1)

grote steun en medewerking van hem ondervonden de heer Brunt" benoemd zijn tot ere-lid van de Curaçaose Voetbal Bond. Beide heren hebben veel gedaan om de uitzending van het Bondselftal mogelijk te maken.

De heer Maduro dankte verder de C.P.I.M. C.S.M. voor de goede zorgen die zij aan de Nederlandse spelers hebben besteed, alsmede voor het verschaffen van onderdak in Hotel C.P.I.M. Spreker zeide dat het hem onmogelijk is om namen te noemen van allen die meegewerkt hebben aan het slagen van het bezoek van de Nederlandse Elftal. Doch spreker meende ook de ontvangstcommissie te moeten bedanken, alsook de fa. De Gouden Beker die zoals bekend een beker beschikbaar heeft gesteld. Ook de fa. J.A.J. Sprock bood een beker aan de winnaar aan. De Fa. Mensingh & Co, vertegenwoordigster van Heinekens Bier schonk aan alle leden van het gezelschap een lighter met opschrift.

Bijzondere dank bracht de heer Maduro aan het adres van de **Colonne Rode Kruis** en aan de politie, die zich beiden uitstekend van hun taak hebben gekweten. Alle andere autoriteiten bracht de heer Mordy Maduro eveneens dank voor de verleende medewerking.

Hierna begon de uitdeling van de souvenirs, de bekers, en andere cadeau's. Het leek gisteravond in de romantisch verlicht tuin van Chobolobo wel Sint Nicolaasavond, want er werden heel wat geschenken beschikbaar gesteld. De heer J. Visser, onze scheidsrechter, heeft nu twintig jaar gefloten en de voorzitter van de C.V.B. meende, dat hem wel aan aandenken toekwam.

Onze bekende voetballer Heyliger moest een gouden plak in ontvangst nemen waarin een inscriptie met de mededeling dat deze medaille aangeboden is ter gelegenheid van het feit, dat Heyliger nu al tien jaar in de C.V.B. voetbalt, en deel uitmaakt van het Bondselftal. Mordy Maduro stelde hem dan ook als voorbeeld aan de jongeren.

De heer Maduro dankte Karel van der Meer voor het Gouden insigne dat hij van de Scheidsrechtersvereniging in Nederland heeft ontvangen. Mr. Weeber, die ook aanwezig was, bewees de heer Maduro zijn erkentelijkheid voor de huisvesting van de heer Ir. Hopster. Laatstgenoemde nam het woord en hij verklaarde zijn benoeming tot ere-lid van de C.V.B. erg prettig te vinden doch het brengt ook verplichtingen met zich mede. Ir. Hopster zeide echter te zullen medewerken en zijn volledige steun te geven aan de versteviging van de sportieve en prettige samenwerking tussen de beide Bonden. Op Curaçao hebben de Nederlandse gasten een zeer prettig maar ook een zeer zwaar programma gehad. Spreker gaf de verzekering dat het Bondselftal zijn inzinking zal komen. De K.N.V.B.-voorzitter zeide in de afgelopen week de mentaliteit van het Curaçaose volk te hebben leren kennen. Wij hebben hier onze vrienden waarmede wij prettig kunnen samenwerken

Aan de C.V.B. bood Ir. Hopster vervolgens een zilveren klok aan, een prachtig geschenk en de heer Hopster hoopte dat deze klok een mooi plaatsje krijgt in het kantoor van de C.V.B. Dat de C.V.B. vaak op de klok mag kijken om te zien hoe lang het nog duurt voordat de reis naar Nederland met het elftal is aangebroken.

De heer Maduro is volgens de heer Hopster zeer bescheiden, hij vertelde namelijk niet dat hij de K.N.V.B. een zilveren dien blad heeft geschonken. De Voorz. van de K.N.V.B. vertelde op zijn prettige manier dat hij voor iedere official en speler van het Curaçaose Bondselftal 'n Delfts Blauw bord heeft meegebracht. Ir. Hopster hoopte dat Mordy Maduro voor de juiste distributie zal zorgdragen. Ir. Hopster dankte vervolgens allen voor de ondervonden medewerking en besloot met een beroep te doen op allen om de vriendschaps- en sportieve band onderling te verstevigen in vriendschap en eendracht. De Voorz. van de Staten, de heer Charles Voges reikte vervolgens aan de captains van J.A.J. Sprock en de fa. De Gouden Beker uit. Alle spelers van de C.V.B. ontvingen een speldje van de K.N.V.B., de souvenirs aan de heren Heyliger en Visser en het dansen kon beginnen. De afgevaardigde van de S.V. „Asiento", de heer Visser ontving dank van de C.V.B. en een blijk van waardering.

De Internationale scheidsrechter Walter van Rosberg nam even later weer het woord en bracht de speciale dank van allen aan de heer Da Cunha de trainer van de C.V.B., die zich geen moeite getroost heeft om de spelers in enkele maanden tijds op te leiden voor de grote ontmoeting. De wedstrijden van Zondag en Donderdagavond j.l. bewezen in hoeverre de heer Da Cunha in zijn streven geslaagd is, hij heeft zijn jongens naar de overwinning geleid.

Picnic op Brakkeput

In de ochtenduren zijn de Nederlandse gasten naar het Spaanse Water geweest en hebben daar enkele prettige uren doorgebracht. Tegen negenen waren reeds verschillende genodigden present die in het landhuis Brakkeput de komst van de anderen afwachtten.

Daarna verkleedde de hele groep zich en met de motorboot ging men naar de Santa Barbara Beach. Gezwommen is er naar hartelust, zelfs de voorzitter van de C.V.B. waagde zich in het zilte nat. Men kon gistermorgen echt zien dat men hier met sportslieden te maken had. Later trok men naar Brakkeput terug, naar het Landhuis van de C.P.I.M. De saté's waren overheerlijk en er is behoorlijk gesmuld.

Het bestuur van de C.V.B. die de picnic op Brakkeput Mei Mei heeft georganiseerd, kan terugzien op een geslaagde picnic. Ook de Curaçaose voetballers, die aanwezig waren, hebben genoten. Asiento's Jan Visser was overal om het de gasten zo prettig en aangenaam mogelijk te maken.

Voorzitter van de C.V.B. Mordy Maduro en Voorzitter Jong Holland Leon Weeber toonden zich goede gastheren. De officials Ir. H.F. Hopster, voorzitter van de K.NV.B., J. Kruyver, L. Brunt, H.P. Hoolboom en J. Kaufman waren eveneens van de partij.

Later op de dag zijn de Nederlandse gasten op bezoek geweest bij de Wnd. Gouverneur Van der Valk. Deze onderhield zich geruime tijd met de spelers en officials.

In de geschenkregen, die gisteravond viel op Chobolobo tijdens het festijn, dat gegeven is door de C.V.B. ten afscheid van de Nederlandse Bondsspelers, droeg ook de Koninklijke Nederlandse Voetbal Bond haar steentje bij. De voorzitter van deze Bond overhandigde de heer Mordy Maduro een prachtige zilveren klok, „om te kijken of het uur nog niet is aangebroken om naar Nederland te gaan met de Curaçaose spelers voor het spelen van revanchewedstrijden". Deze prachtige klok krijgt een plaatsje in het C.V.B.-kantoor.

Dubbele zege voor „Dragons"

Willemstad. — Gisteravond werd in het Bargebad enkele basketball wedstrijden verspeeld, waarbij Dragons een dubbel succes boekten. De dames van Dragons waren een klasse sterker dan de collegae van de CBC en zij drukte dit klasse verschil uit in de score 16-8.

De tweede wedstrijd ging tussen de heren van Dragons en Lichtning, ook hier domineerden de Drogons. Zij wisten te winnen met 46-37, Roy May nam 16 punten voor zijn rekening.

Voorzitter Tennisclub Asiento

Emmastad. — Enige dagen geleden is de heer H. Ashmoneit, voorzitter van de tennisvereniging „Asiento" met verlof naar Nederland vertrokken. Gedurende zijn afwezigheid zal de heer A. Goedhart — de bekende Hockey-keeper — het voorzitterschap van de vereniging waarnemen.

Morgen finale MSV tournooi

Suffisant. — Morgen, Zondag 1 Augustus, zal op het sportveld van de Marine Sport Vereniging te Suffisant de finale verspeeld worden van het door M.S.V. georganiseerde voetbal nederlaag tournooi. De „wedstrijd van de dag" is ongetwijfeld de ontmoeting in Afdeling I tussen de eerste elftallen van *Asiento* en *Willemstad*. Het belooft een interessante en spannende wedstrijd te worden.

Verder vinden er nog twee finales plaats, t.w. in *Afdeling II* Asiento 2 tegen Scherpenheuvel 2 en in *Afdeling III* Athene 3 tegen Scherpenheuvel 3.

Volleybal feest

Emmastad. — Ter gelegenheid van het één-jarig bestaan van de Asiento Volleyball Vereniging is er hedenavond in de Societeit Asiento een feestavond. Op het programma staat: een bingo-rally, cabaret en bal. De muziek wordt verzorgd door de „Flamingo's".

Wij wensen het bestuur en de leden van deze jonge en actieve vereniging nog vele jaren toe.

In het Cinelandia theater was men gisteren druk bezig om het screen nodig voor de ruimtelijke filmprojectie op te hangen. Werklieden waren doende om het screen op de juiste plaats te bevestigen. De nodige voorzichtigheid moet in acht worden genomen, het doek is zo groot en kan door onvoorzichtige handelingen gemakkelijk beschadigd worden. Hedenavond reeds draait de gewone film „Hurricane smith" op het nieuwe doek. De eerste 3-Dininsionale film draait op Donderdag a.s. Het is „The House of Wax"

Een van de versneeldsieden van het Cinelandia theater staat hier op de stellage om zijn werkzaamheden uit te voeren. Op deze foto ziet men duidelijk hoe hoog het screen wel is. Maar het is dusdanig [illegible] en over enkele dagen zullen wij de eerste 3-D film hier-

Boksdemonstraties in Monte Carmelo

[illegible] Zondagmiddag a.s. [illegible] in het bokscentrum Monte Carmelo Square Garden een [illegible] waarin [illegible] worden verspeeld. De club [illegible] tegen Balfineral Sporting Club. Tien amateurs van [illegible] club laten hun techniek en kunnen zien. De bekende Walter [illegible] España van Ven [illegible] demonstratie en bokst tegen Little Joe Louis. Een bezoek aan Monte Carmelo Square Garden is a.s. Zondagmiddag dus aan te bevelen. Voor een aantrekkelijk programma is gezorgd.

Sport van de Week

Voetbal: [illegible] om 19.30 uur [illegible] tegen elkaar uit. Zondagmiddag om 16 uur: Madereinse — [illegible] Maandagavond om 19.30 uur [illegible] — Vitesse; Dinsdagavond om [illegible] Asiento 4 — Marine Luchtvaart 2 en Donderdagavond om 19.30 uur [illegible] — A.R. C.P.I.M.-wedstrijd).

Softball: [illegible] om 19.30 uur: Cyclon Antilliana — Suffisant Boys. De wedstrijden vinden alle plaats in het Suffisantstadion.

S.S.A. Cricketcompetitie: Morgen wordt de cricketcompetitie voortgezet met twee wedstrijden. Van de B-klasse komen in het stadion tegen elkaar uit Rising Sun en St Eustatius en van de C-klasse op het veld achter de bioscoop, City XI tegen Curaçao c.c. De wedstrijden vangen om [illegible] uur aan.

N.A.S.V. in de bloemen

Hedenavond zal in het Suffisantdorp in de Algemene Club [illegible] nen van Lucia [illegible] de sportclub N.A.S.V. „Nederlandse Antillen Sport Vereniging" haar eerste lustrum vieren. Het bestuur bestaande uit de heren: I. de Haak [illegible] J. de Windt, vice-voorzitter; A. [illegible], secretaris; E. Clementina, penningmeester; M. [illegible] en A. Sombo [illegible] wensen wij voor hun vereniging nog meerdere lustrumfeesten toe.

WEEK END DIENST

Voor bijzondere gevallen kan de heer C Mason op tel. 2636 worden opgebeld, b.g.g. tel. 2400.

METEOR IS TERECHT

Bad Eilsen. — De Russische autoriteiten hebben de Engelsen vandaag ingelicht, dat een Meteor van de Britse luchtmacht, die sinds Dinsdag werd vermist, veilig in Oost-Duitsland is geland. De uit [illegible] bestaande bemanning was ongedeerd en zou vanavond aan de Britse militaire autoriteiten te Berlijn worden overgedragen.

Economische opleving in de U.S.A. verwacht

Genève. — De industriële productie van West-Europa is in het eerste kwartaal van dit jaar, ondanks de economische inzinking in de Verenigde Staten, gestegen, aldus het kwartaalsoverzicht van de economische commissie voor Europa van de Verenigde Naties. Dit staat in tegenstelling tot de Algemeen verwachting van een ongunstig gevolg ener Amerikaanse inzinking. Alles tezamen wordt het mogelijk geacht, dat de landen buiten de Verenigde Staten kunnen blijven voortgaan hun goud- en dollarreserves aan te vullen.

De Amerikaanse minister van handel heeft in Washington verklaard, dat hij de komende herfst een werkelijke economische opleving in de Verenigde Staten verwacht. Het niveau van de economische bedrijvigheid is thans iets beneden dat van de vorige zomer, doch hoger dan in de zomer van 1952.

B-707 de snelste

Seattle. — Het eerste Amerikaanse transport-vliegtuig met straalaandrijving, de B-707, die bij het „Amerikaanse antwoord op de Britse comet" vormt, heeft bij oefenvluchten sneller dan 880 km. en hoger dan 12.600 m. gevlogen, aldus heeft de Boeing-vliegtuigfabriek te Seattle meegedeeld.

De B-707, die met vier straalmotoren is uitgerust, kan als passagiersvliegtuig 80 tot 130 passagiers vervoeren, terwijl het als militair toestel dienst kan doen om de snelste straalbommenwerpers in de lucht van brandstof te voorzien.

Eisenhower nog niet met vacantie

Senaat moet nablijven

Obstructie tegen wet op de atoom-energie

New York. — Het Amerikaanse Congres zal voorlopig nog niet met vacantie kunnen gaan, maar zal desnoods nog „verscheidene weken" in zitting moeten blijven totdat het wetsontwerp op de atoomenergie, de agrarische wetgeving, de buitenlandse hulp, de uitbreiding van de sociale verzekeringen en de rapporten over huisvesting en belastingen afgehandeld zijn.

Senator William Knowland, de republikeinse leider in de Senaat, die al dagen lang strijdt tegen een obstructie-politiek van een minderheid in de Senaat, heeft dit bekend gemaakt. President Eisenhower steunt hem ten volle in deze kwestie. Ook de zomervacantie van de president is doo rdeze gang van zaken in de war gestuurd.

De obstructie is nu reeds dagen gaande tegen een wetsontwerp op de atoomenergie. Een minderheid in de Senaat verzet zich vooral tegen de bepaling, dat particuliere ondernemingen atoomreactors zullen mogen bezitten en atoomkracht zullen mogen produceren. De tegenstanders vrezen, dat op deze wijze particuliere monopolievorming in de hand gewerkt zal worden, omdat er geen voldoende bescherming van het openbaar belang meer zal bestaan.

De oppositie is te zwak om de regeringsaanhangers in deze zaak te verslaan en heeft daarom haar toevlucht genomen tot obstructie. De opponerende senatoren steken ellenlange redevoeringen af en daar is weinig tegen te doen.

De regering heeft nu het dreigement geuit om de Senaat — en dientengevolge ook het Huis van Afgevaardigden, dat veel verder met de werkzaamheden is gevorderd en waar geen obstructie is gevoerd — voor onbepaalde tijd bijeen te houden.

Neuchatel — Een ernstige aardbeving, die twaalf minuten aanhield en het epicentrum in de omgeving van Sion in het kanton Wallis had, is in geheel Zwitserland en Oost-Frankrijk gevoeld. Slechts aan huisraad werd schade aangericht.

Tijdens de Tour is politieke crisis onmogelijk in Frankrijk

Nederlanders kregen bijnaam van millionnairsploeg

Er bestaat bij ons weten ter wereld geen sportgebeurtenis, die de gemoederen dermate beroert als de Tour de France. En dat niet alleen in Frankrijk, maar in geheel West-Europa. Overal, waar de Rondekaravaan passeert, wordt er die dag vrijwel niet gewerkt, doch geniet men van een extra Zondag. En gedurende elf maanden kan Frankrijk ten prooi zijn aan de moeilijkste en ingewikkeldste en ernstigste regeringscrises, maar in Juli, de maand van de Tour, is zo'n crisis eenvoudig onmogelijk. Wie heeft er in die maand nu enige belangstelling voor politiek? Kreeg zelfs niet in verscheidene bladen het nieuws omtrent de Tourrit van die dag voorrang boven de wapenstilstand in Indo-China?

Een merkwaardig soort van landverhuizing is eigenlijk die Tour. Een soort van grote trek naar het Zuiden met ongeveer honderd renners en duizend mensen, die er op enigerlei wijze bij zijn betrokken, zoals ploegleiders, assistenten, juryleden, wedstrijdleiding, chauffeurs, journalisten, Rode Kruis, telefoonbeambten, politie en allerlei figuren, wier taak niet zo gemakkelijk valt te omschrijven.

Die karavaan maakt elke dag, in dit geval 23 dagen lang, een trip van ongeveer 225 kilometer en valt dan weer een andere stad of plaatsje binnen. De plaats, die de organisator het meest betaald, krijgt zo'n aankomst en wie nog meer betaalt, krijgt er een rustdag bij, doch niet meer dan twee in de 3 1/2 week, welke deze Tour duurt. En al die renners en volgers moetten slapen en eten en het is vaak noodzakelijk hotels in wijde omtrek, soms wel veertig en zestig kilometer ver, in te schakelen.

Er is allereerst een reclame-optocht, die ruim een uur aan de renners vooraf gaat en dan volgt de rest. Rechts van de weg de auto's van de ploegleiders, die zich snel moeten kunnen verplaatsen, als een lid van de ploeg een lekke band heeft of iets dergelijks en links de andere volgauto's. Een dikke honderd in totaal.

Zo trekt die karavaan dan door Frankrijk en de organisator weet, precies de waarde van de publicatie. Hij is trouwens zelf directeur en hoofdredacteur van het bekende sportdagblad lEquipe", dat voor de oorlog l'Auto heette. Bij de United Nations kan men niet meer zorg besteden aan het welzijn van de journalisten dan in de Tour. Want in elke plaats van aankomst is er een permanence. Daar wordt alle binnenkomende post verzameld en gedistribueerd. Daar kan men ongeveer een uur na de finish van de rit gestencild het resultaat krijgen plus het algemene klassement en verdere nieuwtjes. Doorgaans zetelt die permanence in het raadhuis. Dan wordt er een zaal ingericht met tafels en stoelen en telefoons, waar de journalisten kunnen werken en telefoneren. Terwijl ik dit schrijf, zit de Tour in het diepe Zuiden, maar nog geen enkele maal heb ik op een verbinding met Amsterdam langer moeten wachten dan twintig minuten en er waren verbindingen bij nog duidelijker dan wanneer ik van huis uit naar de krant telefoneer! De Franse journalisten beweren zelfs naijverig, dat de buitenlandse collega's veel beter worden bediend dan zij en misschien is er wel iets van waar. Want er reist een hoge ambtenaar mee met de Tour, die elke avond toezicht houdt. En die ingrijpt, als het nodig is en meer gedaan krijgt dan een telefoniste. Hij heeft zelfs de macht een diplomatieke lijn in te schakelen, zodat de enige oplossing van een netelig geval mocht zijn.

Hoeveel mensen er bij zo'n Tour wel zijn betrokken, als men alles en alles zou optellen, niemand, die er enig idee van heeft. En hoeveel millioene francs die Tour aan het rollen brengt, niemand, die dat ook maar bij benadering kan vaststellen. Maar het moeten enorme getallen zijn.

Aan prijzen alleen al zijn er voor de renners 85.000.000 francs beschikbaar en de organisator betaalt daarvan slechts een gering deel. Grote firma's nemen dit voor hun rekening uit een oogpunt van reclame. De ene firma betaalt 150.00 francs per dag aan de renner, die de gele leiderstrui als nummer één van het algemeen klassement draagt, een andere firma doet hetzelfde voor de eerste plaatst in het ploegenklassement, een derde zorgt voor de prijzen aan het einde enzovoorts. Het enige, dat de organisator betaalt zijn de kosten van organisatie en vijftig gulden per dag aan elke renner als vaste vergoeding. En die vijftig gulden houdt hij schoon over, want hotels, maaltijden, verzorgers, kortom alles, wat een renner nodig heeft, wordt betaald. Dat is in de loop van 51 jaren allemaal zo gegroeid en het heeft afmetingen aangenomen, waarvan een buitenstaander zich geen denkbeeld kan vormen.

Die Tour wordt verreden met ploegen, ook al is er dan een persoonlijk klassement en al wordt de individuele winnaar gevierd als een nationale held. Maar de winnaar krijgt tenslotte geen cent meer dan het knechtje in de ploeg. Alles gaat in een pot voor elke ploeg en aan het einde delen de leden eerlijk naar gelang van het aantal dagen, dat zij hebben meegereden. Als dit niet gebeurde, zou zo'n Tour eigenlijk ook niet goed mogelijk zijn, want dan zou vrijwel niemand hem kunnen uitrijden. Om een rit te kunnen winnen of de Tour heeft de crack hulp nodig. Daarom bestaat elke ploeg uit enige cracks plus een aantal mindere goden, die als helpers meegaan. Zij moeten desnoods hun fiets afstaan, als de „kopman" een lekke band heeft en zij moeten dan maar zien, hoe zij het peloton weer kunnen achterhalen. Zij moeten wachten op hun kopman, als deze een mankement heeft en moeten hem dan gezamenlijk zo snel mogelijk in de groep terugbrengen. En zij moeten afstappen en een café binnenrennen, als de „baas" dorst heeft. En zou zo'n „baas" een Ronde kunnen winnen deze hulp? Natuurlijk niet. En daarom krijgt de baas aan het einde net zoveel uit de pot als de helper. Maar de baas kan daarna net zoveel contracten voor wedstrijden krijgen als hij wil en de knecht niet. Daar schuilt veel onbillijks in en men tracht die onbillijkheid ook wel op te heffen, door schriftelijk te voren vast te leggen, dat de eventuele winnaar alleen dan contracten mag afsluiten zo ook zijn ploegmakkers in de gelegenheid worden gesteld in die wedstrijden te starten. Er zijn al Tourwinnaars geweest, Coppi o.a., die na afloop al het verdiende geld afstonden aan hun helpers en het is inderdaad altijd nog de vraag, wie zwaarder werk heeft, de winnaar of de helper.

De Nederlanders gaan van het gezonde standpunt uit: samen uit, samen thuis. Zij rijden nu gezamenlijk en doen dat straks na de Tour eveneens, bijna avond aan avond, te beginnen reeds een dag na de Tour. Maar onder leiding van Pellenaaars is de ploeg dan ook uitgegroeid tot een vriendenkring en dat verklaart wel goeddeels het succes van de ploeg. Deze heeft de erenaam gekregen van de millionairsploeg, omdat de Nederlanders tot nu toe wel het meeste geld hebben verdiend. Wagtmans droeg in totaal acht dagen de gele trui. Hij won een rit, Van Est een en Faanhof een. Bovendien zorgden Van Breenen en Nolten voor enkele derde plaatsen en waren er ook nog tweede, vijfde, zesde en zevende plaatsen in het dagklassement. Daarbij won de ploeg enkele malen het ploegenklassement en stonden zij geruime tijd bovenaan in de algemene rangschikking. Dat leverde allemaal geld op en als wij het totaal tot nu toe schatten op 30.000 Nederlandse guldens, slaan wij de plank niet ver mis. Vorig jaar het eindtotaal 71.000 gulden en of de ploeg dit nu weer zal bereiken. De kans is groot, dat zij hun record van verleden jaar ruimschoots gaan verbeteren.

Overigens is dit wel de wonderlijkste Tour, die ooit werd verreden. Want van het eerste uur af stonden de cracks zoals Bobet, Koblet, Wagtmans, Van Est, Schaer en anderen in de voorste linies. Voordien ging dat altijd anders. Dan mochten de kleintjes de vlakke ritten winnen en bleven de grote mannen een beetje op de achtergrond om krachten te verzamelen voor de moeilijke bergritten in Pyreneeën en Alpen. Nu moesten en moeten zij echter elke dag opnieuw vechten om hun plaats te behouden en dat heeft deze Tour wel bijzonder zwaar gemaakt. De gevolgen zijn trouwens niet uitgebleven, want tot nu toe hebben de bergen eigenlijk geen beslissing kunnen forceren, gelijk tot verleden jaar altijd geschiedde. De fut was er 'n beetje uit en er was niemand, die in staat was zijn concurrenten van zich af te schudden. De favorieten, Bobet, Kubler, Schaer, Bauvin, Wagtmans bleven elkaar beloeren en de onderlinge verschillen aan de finish waren niet groot. Maar een ander en lelijker gevolg is geweest een totale inzinking van enkele favorieten, o.a. Wagtmans en Bauvin. Voor Wagtmans was het zelfs al de tweede inzinking of de derde, als wij goed tellen. Want hij droeg na het begin de gele trui, raakte deze kwijt aan Bobet, heroverde hem echter, droeg hem over de door een dichte mist levensgevaarlijke Aubisque in de Pyreneeën, raakte hem echter opnieuw kwijt, duikelde tenslotte van de vierde naar de elfde plaats in het algemeen klassement, en moest tenslotte volledig uitgeput en leeggereden vlak voor de finish de strijd staken.

Een merkwaardigheid is overigens ook wel, dat nog slechts drie renners van de 110, die te Amsterdam vertrokken, de gele leiderstrui hebben gedragen. Wagtmans was de eerste. Na hem kwam Bobet, toen Wagtmans weer, daarna Bauvin en tenslotte andermaal Bobet, die hem hoopt te behouden tot het einde. Maar is dat eigenlijk ook weer niet een logisch gevolg van het feit, dat de grote bazen steeds op de eerste plaatsen hebben gestaan?

B. M. Schilperoort

Tour in stromende regen

Mahe en Bobet schreven 21e etappe op hun naam

Epinal. — Het eerste gedeelte van de 21ste etappe van de Tour de France van Besancon naar Epinal over 134 km is gewonnen door de Fransman Mahe in 3 uur 45 min. 48 seconden vóór de Belg Hendrickx, die twee seconden achter lag. Derde werd de Fransman Darrigade. Van Est werd dertiende, Van Breenen 17e, beiden in 4 uur 01 min. 03 seconden. Faanhof, Voorting en Nolten klasseerden zich ex aequo 32ste. Suykerbuyck arriveerde als zeventigste en laatste in 4 uur 04 min. 2 seconden.

De Fransman Stablinsky heeft de strijd gestaakt.

In het algemeen klassement na de eerste halve etappe leidt Bobet voor Kubler en Dotto. Nolten staat 13e. Voorting 16e, Van Est 19e, Faanhof 28ste en Suykerbuyck 59ste.

Het eindklassement van de grote bergprijs luidt: 1. de Spanjaard Bahamontes met 95 punten; 2. de Fransman Bobet met 53 punten; 3. de Belg Van Genechten met 45 punten. Nolten staat ex aequo op de 21ste plaats met 4 punten. Voorting ex aequo op de 26ste plaats met Wagtmans beiden met 3 punten, en Van Breenen ex aequo 29ste met 2 punten.

Veel strijd was er niet verwacht voor de eerste halve etappe. Op 60 km van Besancon bij het plaatsje Servigney werd een uitloopoging ondernomen door de Fransen Siguenza, Meunier en Darrigade, de Belg Debruyne en de Zwitser Crocictorti. Veertien kilometer verder bij Luxueil les Bains hadden zij 30 seconden voorsprong op het peloton.

In Remiremont op 107 km van de start voegden zich bij de vluchtelingen de Spanjaarden Lazarides en Forlini, Mahe, de Belg Hendrickx en de Spanjaard Bahamontes. Het peloton, aangevoerd door Kubler, had ruim 15 minuten achterstand. Een vijftiental kilometer voor Epinal viel er regen, die de hele morgen reeds dreigde, in stromen neer. De Fransman Mahe demarreerde vlak voor Epinal en met een kleine voorsprong voor Hendrickx ging hij als eerste over de eindstreep.

Het tweede gedeelte van de 21ste etappe bestaande uit een tijdrit van Epinal naar Nancy over 72 km, werd gewonnen door Bobet in 1 uur 47 min 10 seconden. Tweede werd Kubler, derde Schaer, negende Van Est. 23ste Voorting; 26ste Nolten, 47ste Suykerbuyck; 48ste Van Breenen; 54 Faanhof

Het algemeen klassement luidt: 1. Bobet; 2. Kubler; 3. Schaer; 13. Nolten (met een achterstand van circa 59 min.); 16. Van Est; 17. Voorting; 20. Van Breenen; 47. Faanhof; 59 Suykerbuyck.

Het algemeen ploegenklassement bleef onveranderd met Nederland 1 uur 9 min. achterstand op nummer één: Zwitserland.

Hoe staat het met de Tour?

ETAPPE-WINNAAR	GELE TRUI
1e etappe: Wagtmans (Ned.)	Wagtmans (Ned.)
2e etappe: Bobet (Frankrijk)	Wagtmans (Ned.)
3e etappe: Dussault (Frankrijk)	Wagtmans (Ned.)
4e etappe: Wim van Est (Ned.)	Bobet (Frankrijk)
5e etappe: Kubler (Zwitserl.)	Bobet (Frankrijk)
6e etappe: Forlini (Fr. Regionaal)	Bobet (Frankrijk)
7e etappe: Vivier (Fr. ZW.)	Bobet (Frankrijk)
8e etappe: Debruyne (B)	Wagtmans (Ned.)
9e etappe: Henk Faanhof (Ned.)	Wagtmans (Ned.)
10e etappe: Bauvin (Fr. N.O.C.)	Wagtmans (Ned.)
11e etappe: Ockers (België)	Wagtmans (Ned.)
12e etappe: Bauvin (Fr. N.O.C.)	Bauvin (Fr. N.O.C.)
13e etappe: De Bruyne (B)	Bauvin (Fr. N.O.C.)
14e etappe: Kubler (Zwits.)	Bobet (Fr.)
15e etappe: Forlini (Fr. Reg.)	Bobet (Fr.)
16e etappe: Forestier (Fr.)	Bobet (Fr.)
17e etappe: Lazarides (Fr.)	Bobet (Fr.)
18 etappe: Bobet (Fr.)	Bobet (Fr.)
19e etappe: Dotto (Fr. Reg.)	Bobet (Fr.)
20e etappe: Teisseire (Fr.)	Bobet (Fr.)
21 etappe: Mahe (Fr.) / Bobet (Fr.)	Bobet (Fr.)

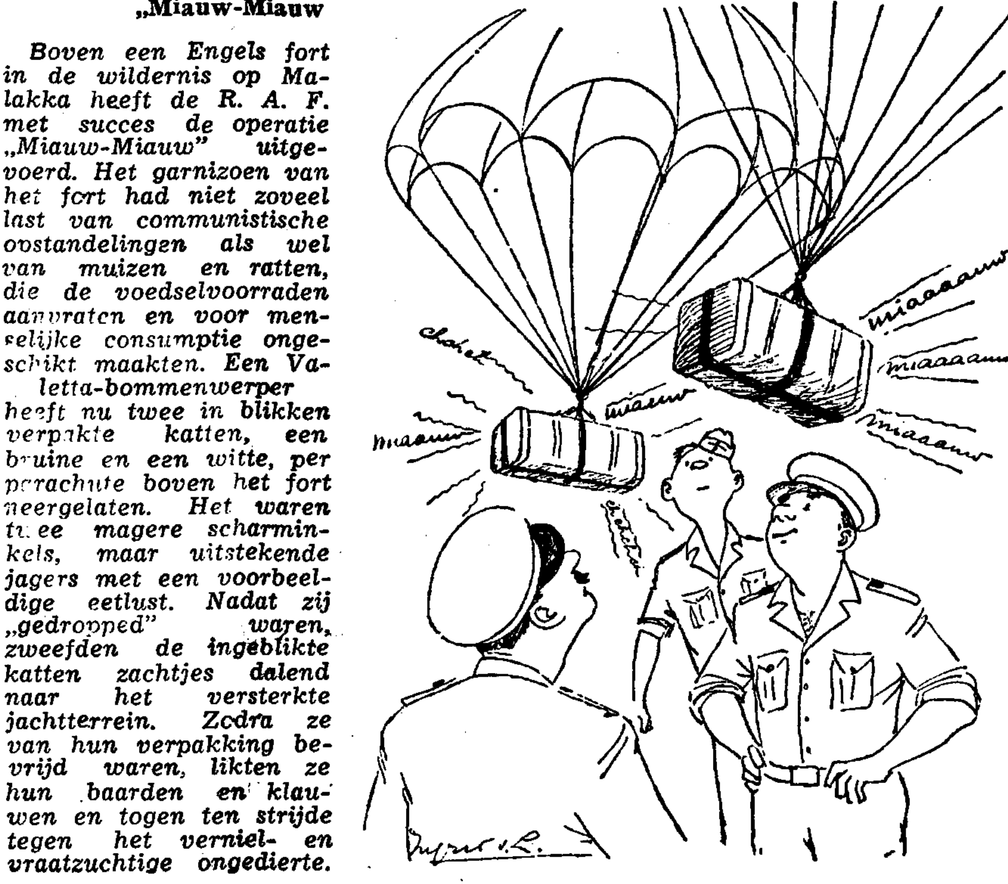
Joegoslavie verbiedt kerkcollectes

Belgrado. — De Joegoslavische regering heeft een decreet uitgevaardigd, waarbij het collecteren in de kerken verboden wordt. Gedurende de laatste drie maanden zijn voorts meer dan 1604 aanklachten tegen priesters ingediend, wegens het geven van catechismusonderricht zonder vergunning. In Joegoslavië bestaat een wet, welke de priesters verplicht een bijzondere vergunning aan te vragen voor het geven van godsdienstonderricht. En volgens deze vergunning mag dit onderwijs slechts in de sacristie op bepaalde feestdagen en steeds onder toezicht van de politie ,welke bij de lessen tegenwoordig moet zijn, worden gegeven.

Tussen neus en lippen

„Miauw-Miauw

Boven een Engels fort in de wildernis op Malakka heeft de R. A. F. met succes de operatie „Miauw-Miauw" uitgevoerd. Het garnizoen van het fort had niet zoveel last van communistische opstandelingen als wel van muizen en ratten, die de voedselvoorraden aanvraten en voor menselijke consumptie ongeschikt maakten. Een Valetta-bommenwerper heeft nu twee in blikken verpakte katten, een bruine en een witte, per parachute boven het fort neergelaten. Het waren twee magere scharminkels, maar uitstekende jagers met een voorbeeldige eetlust. Nadat zij „gedropped" waren, zweefden de ingeblikte katten zachtjes dalend naar het versterkte jachtterrein. Zodra ze van hun verpakking bevrijd waren, likten ze hun baarden en klauwen en togen ten strijde tegen het verniel- en vraatzuchtige ongedierte.

Reclame-folder

De regering van de Oost-Duitse Sovjet-zone heeft een mooie brochure in West-Berlijn en West-Duitsland verspreid, waarin 250 vragen worden beantwoord en een waarlijk idyllisch beeld wordt geschilderd van de heerlijkheid van het Sovjet-régime. Voor de tekst tekent Albert Norden, die eens de plaatsvervanger van de afgezette leider van de voorlichtingsdienst Gerhardt Eisler was en thans propagandaspecialist zonder portefeuille is. Norden beweert, dat de 250 vragen behoren tot die, welke door de West-Duitsers het meest worden gesteld. De antwoorden zijn eenvoudig meesterlijk. Luister maar naar de volgende voorbeelden:

Vraag: Waarom worden de besluiten in het volksparlement altijd met algemene stemmen genomen?

Antwoord: Omdat er geen groot-kapitalisten en bankiers of vertegenwoordigers van andere gecamoufleerde belangen zijn, om zich tegen de wil van de meerderheid te verzetten.

Vraag: Kunnen de arbeiders staken?

Antwoord: Men kan niet staken tegen zichzelf.

Vraag: Bestaat er werkloosheid?

Antwoord: Neen.

Vraag: Wat kan men in de „Duitse volksdemocratische republiek" kopen?

Antwoord: Alles: Sovjet-cognac en Sovjet-champagne, Chinees fruit, Hongaarse tabak en salami, Poolse textiel, Engelse vis en stoffen, Franse vruchten, koffie en kaas, Amerikaanse tabak, Zwitserse horloges en scheermesjes.

Vraag: Mogen vrouwen en meisjes zich opmaken?

Antwoord: Natuurlijk, dat moet ieder voor zichzelf weten.

Vraag: Zijn moderne dansen toegestaan?

Antwoord: Ja, maar de jeugd uit de arbeidersklasse moet niets hebben van „Amerikaanse lol en beschaving uit Texas".

Vraag: Wat voor films worden er vertoond?

Antw.: Films, waarin geen Amerikaanse vamps en gangsters voorkomen.

Vraag: Is er censuur?

Antwoord: Neen.

Verder wordt er in de brochure verteld, dat geen enkele Oost-Duitse jongeman behoeft te leren schieten als hij niet wil en dat geen enkele burger zich behoeft aan te sluiten bij een politieke groep of een communistische massa-organisatie. De politie wordt beschreven als een organisatie voor de bescherming zowel van het individu als van de staat.

Wanneer men deze brochure leest, vraagt men zich af, waarom meer dan een half millioen Oost-Duitsers het afgelopen jaar uit het Oost-Duitse „paradijs" naar het Westen zijn gevlucht. Volgens deze vluchtelingen is het leven in Oost-Duitsland somber en vreugdeloos wanneer men geen lid van de communistische partij is. De politie is alomtegenwoordig en elke uiting, die aan het régime niet welgevallig is, wordt gestraft. Het vorige jaar is de minister van Justitie, Max Fechnes, zelf in de gevangenis geworpen, omdat hij durfde beweren, dat de arbeiders volgens de grondwet het recht tot staken hadden. De prijzen van alle opgesomde heerlijkheden zijn zo hoog, dat de gemiddelde arbeider ze niet kan betalen. Elke jongeman, die op z'n Amerikaans danst, en elk meisje, dat zich opmaakt, staan onder verdenking als vijandig aan de arbeidersklasse. De brochure van Norden zal door de West-Duitsers, die beter weten, wel worden ingedeeld bij de Grimmige sprookjes.

„Mort pour la France"

Doodgewaande keert na vijftien jaar terug

Zijn vrouw is reeds weduwe van haar „tweede man"

Parijs. — Antoine Capdeville, een Franse boer uit Boudi bij Agen, was 30 jaar, toen hij in 1940 na de slag aan de Somme krijgsgevangen werd gemaakt met het 12de regiment koloniale artillerie. Vorige week keerde hij uit Polen terug naar zijn geboorteplaats, waar zijn naam staat gebeiteld op het monument voor de gevallenen. „Mort pour la France." Vijftien jaar lang is hij officieel „dood" geweest en de „tweede man" van zijn vrouw is al drie jaar geleden gestorven.

Na zijn gevangenneming in 1940 werd Antoine ondergebracht naar Stalag 1 A in Oost-Pruisen. Na een maand of wat werd hij, zonder enig identiteitspapier, tewerkgesteld op verschillende boerderijen in de omgeving van de Poolse stad Czerisno.

Toen de oorlog ten einde was, werd Capdeville door iedereen vergeten, door de Russen en door de autoriteiten van de repatriëringdienst. Hij leidde een armelijk bestaan als los boerenknecht. Een paar jaar geleden werd hem door de Poolse autoriteiten gevraagd, of hij geen Pool wilde worden. Capdeville weigerde, ofschoon hij steeds minder hoop begon te koesteren nog nooit in contact te komen met zijn vaderland.

Alle brieven, die hij tijdens en na de oorlog had geschreven, bleven onbeantwoord. De lust om regelmatig te schrijven was hem reeds lang vergaan en alleen als zijn heimwee hem te machtig werd, krabbelde hij nog wel eens een enkel briefje.

Op even onverklaarbare wijze als de vorige brieven waren zoekgeraakt, kwam eind Augustus van het vorig jaar een brief van Capdeville aan op zijn bestemming in Boudi. De brief was gedateerd 15 Juni 1953. Dadelijk werd de Franse consul in Danzig gewaarschuwd.

Deze stelde een onderzoek in, dat enige tijd in beslag nam, omdat Capdeville nooit langer dan een paar weken op dezelfde plaats werkte. Maar eindelijk vond men hem dan toch.

De Poolse autoriteiten lieten de consul weten, dat Capdeville er geen prijs op stelde naar Frankrijk terug te keren, maar deze dacht daar zelf anders over. De Poolse regering verklaarde zich tenslotte bereid het visum van Capdeville te legaliseren, mits deze binnen vijf dagen het Poolse grondgebied verliet.

Per vliegtuig is de man, die door zijn moeder en zijn vrouw vijftien jaar dood gewaand is, naar Frankrijk en naar Boudi teruggekeerd.

Mendes France: na Indo-China thans Tunis aan de beurt

Parijs. — Premier Mendes France heeft gisteren voor het Franse kabinet een algemene uiteenzetting gegeven over de kwesti Tunis. De premier zeide, dat hij de betrekkingen tussen Frankrijk en Tunesië wenst te verbeteren, rekening houdende met de Franse belangen en beantwoordende aan de nationalistische verlangens van het Tunesische volk, door verwezenlijking van de zelfstandigheid op binnenlands gebied.

De ministerraad heeft de premier de volle steun toegezegd. Het programma van Mendes France kan niet zonder goedkeuring van de Bey van Tunis in werking treden. De plannen van de regering behoeven daarentegen geen toestemming van de Nationale Vergadering, tenzij bepalingen van bestaande verdragen worden gewijzigd.

Mendes France wil de Tunesiërs tenminste de binnenlandse autonomie geven, doch Frankrijk de contrôle over de defensie en de financiën laten behouden. Voorgaande regeringen hadden in beginsel het denkbeeld van bnnnenlandse autonomie voor Tunesië erkend, doch weinig of niets gedaan om dit te verwezenlijken.

Vernomen wordt, dat Mendes France hedenmorgen per vliegtuig naar Tunis is vertrokken om de Bey van Tunis het hervormingsplan voor het protectoraat aan te bieden.

De premier wordt vergezeld van maarschalk Alphonse Juin, geallieerd opperbevelhebber voor de middensector van Europa en door Christian Fouchet, minister voor Tunesië en Marokko.

Nieuwe Amerikaanse straaljagers voor Formosa

Washington. — Amerika zal binnenkort straaljagers van het type F-86 naar Formosa zenden ter versterking van de luchtmacht van het nationalistische China — aldus gezaghebbende kringen in Washington. Functionnarissen wilden niet mededelen hoeveel jagers zullen worden gezonden. De nationalistische luchtmacht heeft nu enige Amerikaanse Thunderjets van het type F-84 in gebruik, die echter niet op kunnen tegen de communistische MIG's.

AGENDA

WEST-END: „Mogambo" Zat. 19 en 21 uur, Zond. 10.30 en 20.30 uur; „Spoilers of the Plains" Zond. 16.30 uur; „Purple Heart Dairy" Zond. 18.30 uur.

CINELANDIA: „Hurricane Smith" Zat. 19 en 21 uur en Zond. 20.30 uur; „The Gunman" Zond. 18.30 uur.

ROXY: „Aida" Zat. 19 en 21 uur en Zond. 20.30 uur; „Tal Para Cual" Zond. 10.30 uur; „Thunder over the Plains" Zond. 16.30 uur.

CARIBE: „Black Hawk" Zat. 18 uur en Zond. 18 uur; „Sabre Jet" Zat. 20 uur; „Give a girl a brake" Zond. 20 uur.

CINELANDIA: „Sueños de Gloria" 19 en 21 uur.

REX: „Torch Song" Zat. 20 uur; „Silver City Bonanza" Zond. 18 uur; „Million Dollar Parachute" Zond. 20 uur.

SUFFISANT-THEATER: „Cruel Sea" Sea" Zat. 20 uur; „Arrowhead" Zond. 20 uur.

RIFSTADION: Baseball: Sithoc — Unidos Zond. 10 uur.

CULTUURCENTRUM: Foto-expositie Curaçaose Camera Club Zat. 14 — 18 uur; projectie-slides Zat. 21 uur, Zond. 10 — 12 en 16 — 19 uur.

AFGIFTE VERLOVEN VOOR BEGRAFENISSEN: Voor dit week-end is **mej. M. A. de Jongh**, Kortijnweg 58, belast met de uitgifte van verloven voor begrafenissen.

WEEKEND-DIENST GOUVERNEMENTS-GENEESKUNDIGEN: In het Stadsdistrict: dr M. Berkenveld, Berg Altena 49, tel. 1395; **in het 2e District:** dr C. Deutekom, Grebbelinieweg, tel. 1709.

APOTHEKEN: De Zondags- en nachtdienst wordt waargenomen in **Punda** door **Botica Wilhelmina**, Hendrikplein 7, tel. 2380; in **Otrabanda** wordt deze dienst waargenomen door **Botica Americana**, Breedestraat 159, tel. 3636.

WIT GELE KRUIS: De Zondags- en nachtdienst wordt waargenomen door **Zuster Veeris**, Santa Rosaweg 155, tel. 5006.

C.P.N.-WACHTDIENSTEN: De heer **J. de Vries** neemt de wachtdienst voor de Comb. Pletterij Nederhorst waar, te bereiken onder tel. 5818.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)

17.30 Onder de Flamboyan 17.50 Gramophoonplaten 18.05 Cumpleaños Feliz 18.15 Dinermuziek 18.45 Nieuws 18.55 Voor het slapen gaan 19.00 Boletin di Noticia 19.30 Wat de handel biedt 20.45 Curom Juke Box. 22.00 Waar onze studenten studeren 22.15 Dansmuziek 22.45 Nieuws.

Zondag.

9.00 Zondagmorgenmelodie 9.30 Protestantse kerkdienstuitzending 10.30 Zondagmorgenmelodie 11.30 Katholieke uitzending 12.05 Lunchmuziek 12.30 Nieuws 12.45 Orquesta Generalismo Trujillo 13.00 Bringing Christ to the Nations 13.15 Sluiting.

15.00 Maandelijkse Operauitzending 17.30 Voor de Protestantse Jeugd 17.50 Philips-gramophoonplaten, 18.05 Cumpleaños Feliz 18.15 Dinermuziek 18.45 Nieuws 19.30 Zuid-Amerikaanse Hitparade 20.00 Boeken vragen Uw aandacht 20.15 El cantico de la Esperanza 20.45 Stephen Grappelly en zijn kwartet. 21.00 Londense Studio Melodieën door Ray Martin en zijn orkest 21.30 Eventuele actualiteiten 21.45 Dansmuziek 22.15 Nieuws en Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m.)

17.30 Opening 18.15 Kinderplaten 18.25 Voor de jarigen 18.30 Dinermuziek 19.00 Inter. Sport Roud Up 19.15 Muziek 19.45 Nieuws 20.00 Muziek 20.15 Peticiones 21.15 Muziek 21.30 Sluiting.

Zondag.

11.00 Opening 11.03 Klassieke muziek 12.00 Lunchmuziek 12.25 Nieuws 12.40 *12.45 Programma van Rey de Copas* 131 5.Muziek en 13.30 Sluiting.

17.30 Opening 17.33 Muziek 18.00 Populair favorites 18.25 Voor de jarigen 18.30 Dinermuziek 19.00 Muziek 19.45 Nieuws 20.00 Muziek 20.30 Dansmuziek 21.30 Sluiting.

P.C.J.

18.37 Ouverture. 18.42 Quizz-programma. 19.00 Nieuws. 19.10 Tour de France 19.18 Nieuws 19.25 Nederlandse Dansorkesten 20.23 Voor de West. 20.58 Avondgebed Pater J. B. v. Croonenburg C.S. Sp. 20.58 Sluiting.

Zondag..

18.37 R. K. Uitzending 8157 Sport 19.02 Nieuws. 19.12 Zondagavond Serenade". 19.32 Artistiek Dagboek, 19.42 Het Concertgebouw Orkest, 20.46 Tour de France 1954 21.28 Sluiting.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.

Telegram Afdeling
05.30 kantoor tel. 2307
Van 31 Juli 18.30 t.m. 2 Aug. 05.30 B. J. Lubbers tel. 2928 — 2307
b. g. g. tel. 2400

Personeel Afdeling.
Vanaf heden 12.00 t.m. Zaterdag 7 Aug. 12.00 G. J. Welbergen Ficusweg 7 tel. 4470
B. g.g. nadere inl. tel. 2400

Materialen Afdeling
Zaterdag en Zondag P. Berends? Gerard Doustr. 6 tel. 3416

Geneeskundige Dienst
Van 31 Juli 12.30 t.m. 2 Aug. 07.00: Dr. Podvinec tel. 2624 b.g.g. tel. 2409

C. S. M.

Rederij
Zaterdag P. W. K. Zuiderent tel. 2950
Zondag C. L. Fangman tel. 0—5091

Scheepsagentschap
Zaterdag 08.00 — 18.00 kantoor tel. 2458 — 2551
Van Zaterdag 18.00 tot Zondag 08.00 G. H. van Leeuwen tel. 2054
Van Zondag 08.00 tot Maandag 08.00 W. Punt tel. 2269

Dok Afdeling.
Van 12.30 — 17.30 tel. 2276; G. Kreffer
Van 17.30 — 2 Aug. 7.30 J. Grasman tel. 2420

Wachtdienst Suffisantdrop.

Gedurende dit week-end zal in dringende gevallen de heer Mason kunnen worden opgebeld onder No. 3086.

THEATER ASIENTO: „Trent's Last Case (Zat.) en „Rainbow 'round my shouder (Zond.). Toegang boven 16 jaar.

Beursberichten

NEW YORKSE BEURS

New York. — De NY-effectenbeurs opende gisteren vast en levendig met koersstijgingen tot twee punten. Bij het verdere verloop bleef de stemming vast onder invloed van de gunstige bedrijfsresultaten en de markt sloot vast.

Aantal verhandelde fondsen 1218; hoger 615; lager 332; onveranderd 271. Aandelenomzet 2.800.000; obligatie-omzet $ 3.210.000.

De koersen luiden:

American Tel. and Tel.	173 3/8
Anaconda	40
Bethlehem Steel	80 1/4
Dupont de Nemours	137
General Electric	44
General Motors	82
Int. Tel. and Tel.	21
Shell Oil	55 5/8
Standard Oil of New Jersey	48 1/2
U.S. Steel	89 1/2
Royal Dutch	44

weerziens toe.

Beurs Caracas

Caracas. — De voornaamste beursnoteringen ons opgegeven door Madurs & Curiels Bank luidden:

Electricidad Caracas	Bs 170.—
Banco Industrial	Bs 850.—
Avenida Bolivar (3de Em.	94%
Avenida Bolivar (5de Em)	90 1/2%
Cedulas Hipotecarias Banco Obrero	95%.

WAAR HALEN WIJ BENZINE

Dit week-end kunnen wij benizne halen bij:

Pelayo Jansen	Santa Rosa
Pablo Frederick	Saliña
C. Winkel & Zonen	Rio Canario
Mevr. v.d. Mark	Cas Chiquito
Ellis & Dania	Molenplein
F. M. de Jongh	Mundo Nobo
Dario Cardoze	Hendrikplein
P. Bakhuis	Berg Altena
Cur Motors Ltd	Sta Helena
A. Rosa	Hato